

เพื่อนแท้

เกษตรไทย

ปีที่ 11 ฉบับที่ 3 กรกฎาคม - กันยายน 2557

- ชำมะเสียง
- รู้ลึก GAP พาร์มสัตว์น้ำ
- ธาตุอาหารพืช ธาตุกำมะถัน
- เรื่องหมา หมา (สุนัข สุนัข)
- สวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ
- งานทดลองปลูกมันสำปะหลัง
โดยอาศัยน้ำฝน และปลูกด้วยระบบน้ำพุ่ง

ต้นไม้ประจำฉบับ

กล้วยบัว

กล้วยบัว เป็นกล้วยประดับชนิดหนึ่ง เท่าที่เราพบเห็นส่วนมากจะเป็นกล้วยบัวสีชมพู และกล้วยบัวสีส้ม สำหรับกล้วยบัวสีส้มบางท้องถิ่นจะเรียก กล้วยแค้ หรือกล้วยแวก กล้วยบัวเป็นไม้ล้มลุก มีเหง้าอยู่ใต้ดิน ลำต้นเทียมคือส่วนที่โผล่ขึ้นมาเหนือผิวดินประกอบด้วยกาบใบ กล้วยบัวสีชมพูลำต้นเทียมสูงประมาณ 2-3 เมตร กล้วยบัวสีส้มสูงประมาณ 2 เมตร

กล้วยบัวปลูกได้ในดินแทบทุกชนิด ชอบแสงแดดจัด หากปลูกในที่ร่มรำไรจะทำให้ลำต้นสูงชะลูด ดอกหรือปลีออกเป็นช่อที่ปลายยอดมีลักษณะคล้ายดอกบัว ขยายพันธุ์ด้วยการแยกหน่อ

หากท่านใดที่ชอบต้นไม้แปลกๆ ออกดอกสวยงามสามารถหามาปลูกกันได้ ถือเป็นต้นไม้อีกต้นที่น่าปลูกเพื่อให้ความร่มเย็นกับที่อยู่อาศัย

ปทบรรณาธิการ

เพื่อนแท้เกษตรกรไทยของเรามีโอกาสมารับใช้ทุกท่าน อีก 1 ฉบับแล้ว ไม่ว่าจะเหตุการณ์บ้านเมืองจะผันผวนแปรปรวนไปอย่างไร ก็ล้วนแล้วแต่เป็นไปตามคำพระที่ว่า "ตตต มันเป็นเช่นนั้นเอง"

คนที่มีอายุเข้าเลขหกอย่างผม จะรู้สึกชินชากับความเปลี่ยนแปลง เพราะได้พบได้เห็นเช่นนั้นมาตลอด สิ่งที่เราทุกคนคาดหวังก็คือหวังว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ขอให้กำลังใจทุกฝ่ายที่จะทำให้บ้านเมืองเจริญขึ้น

ใครทำอะไรก็ได้ อย่างนั้น ทุกอย่างล้วนแล้วแต่เป็นไปตามกฎแห่งกรรมทั้งสิ้น โดยเฉพาะในการทำการเกษตรของเรา เรื่องกฎแห่งกรรมนับว่าสำคัญยิ่ง คนที่จะอยู่รอดได้ในสังคมต้องรู้จักปรับตัวตามสถานการณ์เพื่อความอยู่รอดของชีวิต ขอให้กำลังใจทุกคนเดินหน้าสู้ชีวิตกันต่อไปครับ

กองบรรณาธิการ

เพื่อนแท้เกษตรกรไทย

ปีที่ 11 ฉบับที่ 3 กรกฎาคม - กันยายน 2557
บริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน)

ที่ปรึกษา

คุณชิกายิเด โมริ
คุณเปล่งศักดิ์ ประภาศเกษลัช
คุณวัชรระ ปิงสุทธีวงศ์

บรรณาธิการ

คุณสุกิจ ศีลละสนนา

กองบรรณาธิการ

คุณกกิจ ประเสริฐชัย
คุณณัฐกร จิตราภรณ์
คุณสุวดี อนุทรงศักดิ์
คุณวชิระ ลัจจจา

สารบัญ

การทดลองเปรียบเทียบการเจริญเติบโต และการให้ผลผลิตของมันสำปะหลังพันธุ์ต่าง ๆ ที่ได้รับปุ๋ยเคมีเหมือนกัน ที่ปลูกโดยอาศัยน้ำฝน และปลูกด้วยระบบน้ำพุ่ง	2
ธาตุอาหารพืช ธาตุกำมะถัน	5
ข้ามะเลียงปลูกประดับบ้านก็สวย...กินก็ได้	8
เรื่องหมา หมา (สุนัข สุนัข)	12
ไทยเซ็นทรัลเคมีพบเกษตรกร	16
กิจกรรมร้านค้า	17
เยี่ยมแปลงอ้อยสาธิต	19
เยี่ยมแปลงยางพาราสาธิต	20

กิจกรรมบริษัท	21
สวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ	24
ป่าเล็กในเมืองใหญ่	
รู้จัก GAP ฟาร์มสดวันน้ำ	32
ภาษาเกษตรประจำฉบับ	41
ใบต่างเหรียญ	
ไขปัญหาการเกษตร	42

CONTENTS

การทดลองเปรียบเทียบการเจริญเติบโต และการให้ผลผลิตของมันสำปะหลังพันธุ์ต่างๆ ที่ได้รับปุ๋ยเคมีเหมือนกัน ที่ปลูกโดยอาศัยน้ำฝน และปลูกด้วยระบบน้ำพุ่ง

สายงานวิจัยและพัฒนา บริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน)
ร่วมกับมูลนิธิสถาบันพัฒนามันสำปะหลังแห่งประเทศไทย

ประเทศไทยสามารถปลูกมันสำปะหลังได้ทุกภาค และปลูกได้ตลอดปี ซึ่งแบ่งจากหัวมันสำปะหลังมีคุณประโยชน์ในการใช้สอยกว้างขวางไม่ว่าจะเป็นอาหารมนุษย์ อาหารสัตว์ ใช้ในอุตสาหกรรมต่างๆ อีกทั้งยังใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตเอทานอล ซึ่งเริ่มมีความสำคัญมากขึ้นในช่วงที่น้ำมันมีราคาสูงขึ้น ซึ่งภาครัฐได้มีการส่งเสริมให้เป็นพืชพลังงานทดแทนที่สำคัญอย่างหนึ่ง

ในสถานการณ์ปัจจุบันที่โลกประสบกับสภาวะโลกร้อน (Global Warming) มีผลให้อุณหภูมิเฉลี่ยของโลกสูงขึ้นเรื่อยๆ ประเทศไทยซึ่งประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ก็ประสบปัญหาด้านการเพาะปลูกพืชที่ต้องเผชิญกับสภาพภูมิอากาศแปรปรวนและความแห้งแล้งที่เพิ่มขึ้นเช่นกัน แม้กระทั่งมันสำปะหลัง ซึ่งเป็นพืชที่สามารถปลูกและให้ผลผลิตในสภาวะที่ไม่เหมาะสม ก็ประสบปัญหาในด้านการให้ผลผลิตลดลงจากสภาวะแห้งแล้งที่เพิ่มขึ้นเช่นกัน ดังนั้นวิธีการเพิ่มผลผลิตต่อไร่ในสภาวะอากาศที่แปรปรวนมากขึ้น และตามความสามารถในการสร้างความคุ้มค่าในการลงทุนให้แก่เกษตรกรจึงมีความสำคัญมาก

บริษัทไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน) ได้ทำงานทดลองร่วมกับมูลนิธิสถาบันพัฒนามันสำปะหลังแห่งประเทศไทย เพื่อหาวิธีเพิ่มผลผลิตมันสำปะหลังมาอย่างต่อเนื่อง และพบว่า การรองพื้นด้วยปุ๋ยสูตร 16-8-8 อัตรา 50 กก./ไร่ และแต่งหน้าด้วยปุ๋ยสูตร 12-10-18+สังกะสี อัตรา 50 กก./ไร่ เป็นสูตร

และอัตราการใส่ปุ๋ยที่เหมาะสมสำหรับเพิ่มผลผลิต
มันสำปะหลังได้ ประกอบกับในปัจจุบันเกษตรกรมีการ
ปลูกมันสำปะหลังโดยการให้น้ำกันมากขึ้น เพื่อลด
ความเสี่ยงจากสภาวะอากาศแห้งแล้งขึ้นและเป็น
แนวทางหนึ่งในการเพิ่มผลผลิตเช่นกัน ดังนั้น ในปี
พ.ศ. 2555-2556 ทางบริษัทฯ จึงทำการทดลอง
ร่วมกับมูลนิธิฯ เพื่อนำแนวความคิดดังกล่าวมาหา
ความแตกต่างของผลผลิตจากการปลูกโดยอาศัยน้ำฝน
และการปลูกโดยการให้น้ำพุงกับมันสำปะหลังพันธุ์
ต่าง ๆ เพื่อหาข้อมูลที่แน่ชัดและเป็นแนวทางในการ
แนะนำเกษตรกรต่อไป

งานทดลองครั้งนี้ เพื่อศึกษาการตอบสนอง
ของปุ๋ยกับพันธุ์มันสำปะหลังซึ่งเป็นที่นิยมต่าง ๆ โดย
มีทั้งหมด 12 คำรับ 6 สายพันธุ์ คือ พันธุ์ระยอง 9
ระยอง 5 ระยอง 11 เกษตรศาสตร์ 50 หัวยอบ 80
และพันธุ์หัวยอบ 60 ในระบบการปลูก 2 แบบ คือ
แบบระบบน้ำพุง และน้ำฝน (ตามธรรมชาติ) ซึ่ง
ทุกคำรับทำการทดลองรองพื้นด้วยปุ๋ยสูตร 16-8-8 BB
อัตรา 50 กก./ไร่ และแต่งหน้าด้วยสูตร 12-10-18+Zn
อัตรา 50 กก./ไร่ สถานที่ทำการทดลอง ตั้งอยู่ใน
มูลนิธิสถาบันพัฒนามันสำปะหลังแห่งประเทศไทย
อ.หัวยอบ จ.นครราชสีมา

ผลการทดลองพบว่าผลผลิตมันสำปะหลัง
แต่ละคำรับมีความแตกต่างกันทางสถิติ โดย
มันสำปะหลังที่ให้ผลผลิตมากที่สุด คือ พันธุ์หัวยอบ 80
ที่ให้น้ำระบบน้ำพุงให้ผลผลิตเท่ากับ 8,640 กก./ไร่
รองมาคือ พันธุ์ระยอง 9 ที่ให้น้ำระบบน้ำพุงให้ผลผลิต
เท่ากับ 8,346.67 กก./ไร่ และที่ให้ผลผลิตน้อยที่สุดคือ
ใช้พันธุ์หัวยอบ 60 ที่ปลูกโดยอาศัยน้ำฝนตามธรรมชาติ
ได้ผลผลิตเท่ากับ 4,056 กก./ไร่ และเปอร์เซ็นต์แป้งมี
ความแตกต่างกันทางสถิติ โดยคำรับที่ให้เปอร์เซ็นต์
แป้งมากที่สุดคือ พันธุ์หัวยอบ 80 ที่ให้น้ำระบบน้ำพุง
มีเปอร์เซ็นต์แป้งเท่ากับ 29.77% รองลงมาเป็นพันธุ์
ระยอง 9 ที่ให้น้ำระบบน้ำพุง มีเปอร์เซ็นต์แป้งเท่ากับ
29.73% และที่ให้เปอร์เซ็นต์แป้งน้อยที่สุด คือ พันธุ์
เกษตรศาสตร์ 50 ที่อาศัยน้ำฝนตามธรรมชาติ
มีเปอร์เซ็นต์แป้งเท่ากับ 22.47% จำนวนหัวต่อต้น
เฉลี่ยไม่แตกต่างกันมากนัก อาจเนื่องมาจากเป็น
ลักษณะประจำพันธุ์

จากระบบการปลูกแต่ละแบบนั้น มันสำปะหลัง
ที่ได้รับน้ำระบบน้ำพุง พันธุ์หัวยอบ 80 ให้ผลผลิตมาก
ที่สุดมีจำนวนหัวต่อต้นมากที่สุด และเปอร์เซ็นต์แป้ง
สูงที่สุด ส่วนการปลูกที่ได้รับน้ำฝนตามธรรมชาติ
พบว่าพันธุ์เกษตรศาสตร์ 50 ให้ผลผลิตมากที่สุด

ระบบน้ำพุงในแปลงมันสำปะหลัง ที่มูลนิธิสถาบันพัฒนา
มันสำปะหลังแห่งประเทศไทย อ.หัวยอบ จ.นครราชสีมา

และเมื่อเปรียบเทียบผลผลิตเฉลี่ยของมันสำปะหลังจากการปลูก 2 แบบ การปลูกแบบให้น้ำด้วยระบบน้ำพุ่งในทุกสายพันธุ์จะให้ผลผลิตมากกว่าการปลูกโดยอาศัยน้ำฝนตามธรรมชาติ โดยพบว่าพันธุ์ห้วยบง 60 ให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นมากที่สุด โดยการได้รับน้ำด้วยระบบน้ำพุ่งให้ผลผลิตมากกว่าการได้รับน้ำฝนตามธรรมชาติ 102.94% รองมาคือพันธุ์ห้วยบง 80 ให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น 55.02% ส่วนพันธุ์ระยอง 5 ได้รับน้ำด้วยระบบน้ำพุ่งให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นน้อยที่สุด สำหรับกำไรสุทธิที่ได้นั้น มีความแตกต่างกัน โดยกำไรหลังหัก

ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ รวมทั้งค่าปุ๋ยแล้ว พบว่า ตำรับที่ให้กำไรสูงสุดคือ ใช้พันธุ์ห้วยบง 80 ที่ให้น้ำระบบน้ำพุ่ง โดยให้กำไรสุทธิ 8,219.62 บาท/ไร่ และตำรับที่ขาดทุน คือ ใช้พันธุ์ระยอง 5 ที่ให้น้ำระบบน้ำพุ่ง โดยขาดทุน 2,739.85 บาท/ไร่ และพบว่า การปลูกที่ให้ระบบน้ำพุ่งให้ทั้งกำไร และขาดทุน ซึ่งจากการทดลองดังกล่าวข้างต้นบริษัทฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะประโยชน์ต่อการลงทุนปลูกมันสำปะหลังไม่มากนักน้อยแล้วพบกับงานทดลองใหม่ๆ ในฉบับหน้า

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบการเจริญเติบโตและผลผลิตแต่ละตำรับการทดลอง

ตำรับที่	พันธุ์	การให้น้ำ	ความสูง (ซม.)	จำนวนหัว (หัว/ต้น)	น้ำหนักต้น (กก./ไร่)	ผลผลิต (กก./ไร่)	แบ่ง (%)
1	ระยอง 9	ระบบน้ำพุ่ง	268 ^a	13.86 ^{ab}	4502.22b	8346.67 ^a	29.73 ^a
2	ระยอง 9	น้ำฝน	202.33 ^{cd}	13.56 ^{abc}	6577.78a	5555.56 ^{bc}	24.53 ^d
3	ระยอง 5	ระบบน้ำพุ่ง	248.33 ^{ab}	12.08 ^{bcd}	3000 ^b	5795.56 ^{bc}	26.87 ^c
4	ระยอง 5	น้ำฝน	218.33 ^{bcd}	12.53 ^{bcd}	7688.89 ^a	5377.78 ^{bcd}	23.07 ^e
5	ระยอง 11	ระบบน้ำพุ่ง	195 ^{cd}	11.69 ^{bcd}	7368.89 ^a	5444.44 ^{bcd}	28.83 ^{ab}
6	ระยอง 11	น้ำฝน	178 ^d	7.78 ^f	7511.11 ^a	4844.44 ^{cd}	27.8 ^{bc}
7	เกษตรศาสตร์ 50	ระบบน้ำพุ่ง	216.67 ^{bcd}	10.86 ^{cd}	3768.89 ^b	6800 ^b	28.53 ^{ab}
8	เกษตรศาสตร์ 50	น้ำฝน	261.33 ^a	10.28 ^{def}	6737.78 ^a	5928.89 ^{bc}	22.47 ^e
9	ห้วยบง 80	ระบบน้ำพุ่ง	243 ^{ab}	15.78 ^a	8257.78 ^a	8640 ^a	29.77 ^a
10	ห้วยบง 80	น้ำฝน	209 ^{bcd}	13.64 ^{abc}	8204.44 ^a	5573.33 ^{bc}	24.63 ^d
11	ห้วยบง 60	ระบบน้ำพุ่ง	235.67 ^{abc}	11.25 ^{abc}	7537.78 ^a	8231.11 ^a	29.13 ^{ab}
12	ห้วยบง 60	น้ำฝน	197.33 ^{cd}	9.06 ^{ef}	7306.67 ^a	4056 ^d	24.57 ^d
p-value			0	0	0	0	0
sig			**	**	**	**	**
%CV			17.3	20.66	28.93	24.92	9.86

ธาตุอาหารพืช

ธาตุกำมะถัน

จากฉบับที่แล้วเราได้พูดถึง ธาตุแมกนีเซียม (Mg) มาฉบับนี้ เราก็คจะมาพูดถึงธาตุกำมะถัน (S) ว่ามีความสำคัญอย่างไร มีประโยชน์อะไรบ้าง และเมื่อปัญหาขาดแคลนธาตุกำมะถันในดิน พืชจะแสดงอาการอย่างไร

ธาตุกำมะถัน ซัลเฟอร์ (Sulfur หรือ Sulphur) หรือที่คนไทยเรียกกันว่า กำมะถัน เป็นธาตุชนิดหนึ่งในตารางธาตุที่มีสัญลักษณ์ S ซึ่งแฝงตัวอยู่ในสภาพแวดล้อมหลายแห่งรอบ ๆ ตัวเราทั้งในดิน ในน้ำและในอากาศ ในดินจะพบกำมะถันในรูปของสารประกอบซัลไฟด์หรือซัลเฟต พืชสามารถใช้ประโยชน์ กำมะถันได้ในรูปของสารประกอบซัลเฟต กำมะถันบางส่วนได้มาจากซากพืชซากสัตว์ซึ่งสะสมอยู่ในรูปของอินทรีย์กำมะถัน บางส่วนได้มาจากการละลายของก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO₂) มากับน้ำฝนที่ตกลงมาสู่ดิน แล้วถูกเปลี่ยนรูปด้วยกิจกรรมของจุลินทรีย์ก่อนพืชนำไปใช้หรือพืชสามารถใช้ประโยชน์จากก๊าซดังกล่าวได้โดยตรง โดยผ่านเข้าไปทางปากใบของพืชก็ได้ และกำมะถันบางส่วนได้จากการใส่ปุ๋ยลงไปดิน

กำมะถัน เป็นองค์ประกอบสำคัญของกรดแอมิโน โปรตีน วิตามิน และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของสารระเหยของพืช ทำให้พืชมีกลิ่นเฉพาะตัว เช่น

กลิ่นของหอม กระเทียม และกลิ่นของทุเรียน เป็นต้น และพืชที่มีปริมาณโปรตีนสูงเช่น พืชตระกูลถั่วจะมีความต้องการกำมะถันมากกว่าพืชอื่น ดินที่มักพบเสมอว่าขาดธาตุกำมะถันคือ ดินทราย ซึ่งมีอินทรีย์วัตถุ น้อย การเพิ่มกำมะถันในดิน นอกจากจะมีการใส่กำมะถันลงโดยตรงแล้ว การใส่ปุ๋ยคอก ปุ๋ยหมัก หรือปุ๋ยพืชสด ก็เป็นวิธีการแก้ปัญหาการขาดธาตุกำมะถันในดินได้เช่นกัน แต่ข้อควรระวังในการใส่กำมะถันก็คือ หากใส่มากเกินไปความจำเป็นจะทำให้ดินเป็นกรดได้

เมื่อเรารู้จักที่มาของธาตุกำมะถันกันแล้ว ทีนี้เราจะมาดูกันว่า **ประโยชน์ของธาตุกำมะถันมีผลต่อพืชอย่างไรบ้าง** คือ 1) ควบคุมการเกิดคลอโรฟิลล์ในการสังเคราะห์แสงของพืช 2) ส่งเสริมการเจริญเติบโตของรากพืช 3) จำเป็นต่อการเกิดปมของรากพืชตระกูลถั่ว 4) ส่งเสริมให้พืชติดเมล็ดดีขึ้น และ 5) ช่วยปรับปรุงคุณภาพเกี่ยวกับรสชาติให้ดีขึ้น

ถ้าหาก **พืชขาดธาตุกำมะถันที่จำเป็นต่อความต้องการของพืช** พืชจะแสดงอาการที่ต่างกันไปในพืชแต่ละชนิด แต่โดยรวมแล้วจะแสดงอาการที่ยอดอ่อนก่อน ดังนี้ 1) ใบอ่อนและยอดจะลีบและ

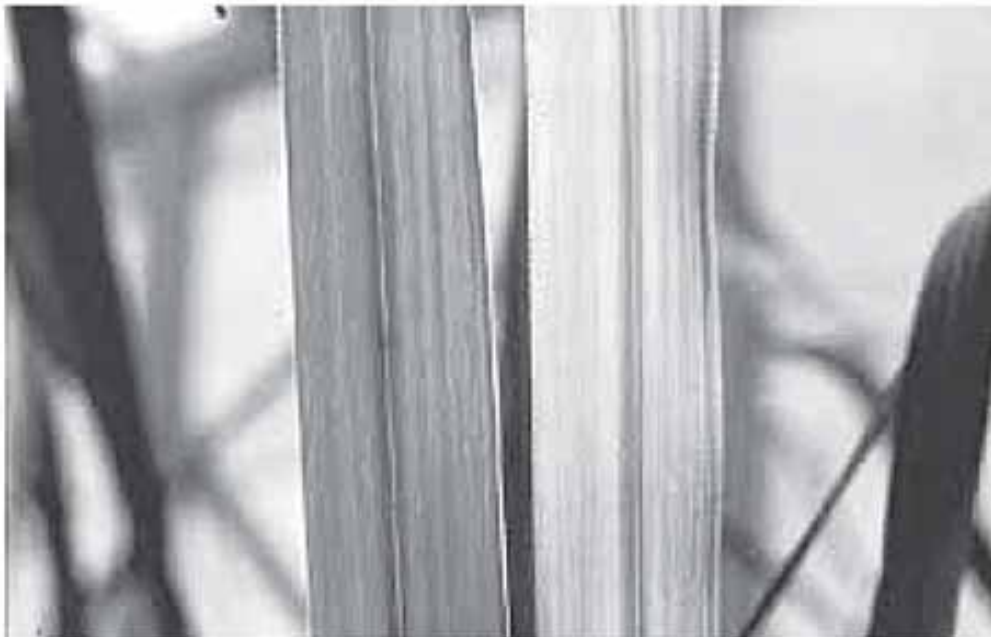
มีขนาดเล็ก 2) ใบจะมีสีเหลืองซีด คล้ายๆ กับอาการ
ขาดไนโตรเจน แต่การขาดกำมะถันจะแสดงอาการจาก
ยอดอ่อนก่อนใบที่อยู่ล่างลงมา 3) ยอดของพืชจะชะงัก
การเจริญเติบโต ลำต้น และกิ่งก้านลีบเล็ก 4) พืชมี

ปล้องสั้นลง และอัตราการเจริญเติบโตลดลง และ 5)
พวกธัญพืชเมล็ดจะแก่ช้า เมล็ดติดไม่สมบูรณ์ และมี
เมล็ดลีบ

อาการขาดธาตุกำมะถัน

ใบอ้อยเรียวเล็กแคบ หดสั้นกว่าปกติ และลำต้นพอมกว่าปกติ มักปรากฏในอ้อยที่ปลูกในดินทราย

ลักษณะอาการใบซีดเหลือง ขอบใบเป็นสีม่วง ของต้นอ้อย

ลักษณะอาการยอดลีบและมีขนาดเล็กของต้นลำไย และอาการใบอ่อนและยอดเหลือง
ชะงักการเจริญเติบโตของต้นมะเขือเทศ ซึ่งเกิดจากอาการขาดธาตุกำมะถัน (S)

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วว่า ธาตุกำมะถันมีที่มา
ที่ไปอย่างไรบ้าง ถึงแม้ว่า จะเป็นธาตุอาหารรองที่มี
ความสำคัญน้อยกว่าธาตุอาหารหลักที่ได้กล่าวมาใน
หลายๆ ฉบับ ธาตุกำมะถันนั้นจำเป็นสำหรับการเจริญ
เติบโตของพืช ถ้าพืชขาดธาตุกำมะถันจะส่งผลต่อการ
เจริญเติบโตและขนาดของใบพืชจะเล็กลง มักเกิดที่

ใบอ่อนและยอดก่อน บางครั้งใบอ่อนจะมีสีเหลืองซีด
ถ้าขาดอย่างรุนแรงใบจะเหี่ยวยุบ ลำต้นเล็ก ดังนั้น
เราต้องหมั่นดูแลรักษา เอาใจใส่พืชที่ปลูก เพื่อการ
เจริญเติบโต และความยั่งยืนตลอดไป... พบกันใหม่
ฉบับหน้า สวัสดีครับ...

ชำมะเลียง

ปลูกประดับบ้านก็สวย...กินก็ได้

นิพนาม

ชำมะเลียงเจ้าเอ๋ย... เป็นเพลงฮิตติดหูที่คนรุ่นผู้เขียนต้องคุ้นเคยเป็นอย่างดี ขับร้องโดยคุณวินัย พันธุรักษ์ ที่บ้านผู้เขียนมีต้นชำมะเลียงอยู่หนึ่งต้น ขุดไหล่จากต้นแม่ที่แตกเป็นต้นเล็ก ๆ สูงประมาณ ศอกกว่าจากบ้านสวนเมืองนนท์ แล้วนำมาชำต่อ ประคบประหงมจนต้นแข็งแรงดีสูงเกือบฟุต จึงนำลงปลูกลงในดินตอนหน้าฝน ณ ที่บ้านที่อยู่ปัจจุบัน ตอนนี้อายุประมาณสิบปีได้ เมื่อตอนปลูก ๆ ห่างจากต้นมะม่วงประมาณสองเมตรมะม่วงโตเร็วกว่าชำมะเลียงกิ่งและใบของมะม่วงเลยยืนคลุมต้นชำมะเลียง ทำให้ต้นชำมะเลียงไม่สูงและเจริญเติบโตออกเป็นพุ่มใหญ่ เพราะจะได้แดดแต่ช่วงเช้าถึงประมาณสิบเอ็ดโมง ถ้ามันพูดได้มันคงดีดพ้อต่อว่าเจ้าของบ้าน ที่ขุดสำไปพรากมันมาจากสวนเมืองนนท์ ต้องจากแม่และเพื่อน

ฝูงที่เคยเติบโตมาด้วยกันในสวน ว่าเหว่และโดดเดี่ยว อยู่ในบ้านผู้เขียน กับต้นไม้ที่ไม่รู้จักมักคุ้น และยังถูกมะม่วงรังแกบังจนมืด ด้วยเจ้าของบ้านผู้ชื่นชมมะม่วงมากกว่า คอยดูแลใส่ปุ๋ยรดน้ำให้แต่ต้นมะม่วง เพราะคิดว่ามันอยู่ใกล้กันมันก็ต้องพลอยได้รับทั้งปุ๋ยทั้งน้ำเหมือนกัน อนิจจาชำมะเลียงน้อย ผู้เขียนอยากจะขอโทษเจ้าเหลือเกินที่ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ได้เอาใจเจ้าเฉพาะเวลาที่ไปพราวเจ้ามาและดูแลจนเจ้าอยู่ตัว แต่พอน้ำเจ้าลงดินก็ปล่อยให้เจ้าอยู่อย่างเหงาและว่าเหว่ แถมพอรากเจ้าแข็งแรงยืนห่างจากลำต้น และมีใบงอกออกมาเป็นต้นสูงสักศอก เจ้าของบ้านใจร้ายยังตัดรากของเจ้าพราวลูกน้อยของเจ้าให้เพื่อนไปอีก ข้าผิดต่อเจ้ามากเหลือเกินชำมะเลียงเอ๋ย นี่ถ้าไม่เป็นเพราะน้ำท่วมใหญ่เมื่อปี 2554 ทำให้มะม่วงที่ปลูกรายล้อมบ้านยืนต้นตายไปหลายต้น เหลือแต่ มะม่วงสามฤดูที่เพาะจากเมล็ดสีต้นที่ไม่ตาย มะเฟืองเพาะเมล็ดหนึ่งต้น และมีเจ้าอีกหนึ่งต้นที่ไม่ตาย ใจเจ้าแข็งแรงเหลือเกินที่ยอมสู้ทนสู้กับน้ำที่ท่วมเกือบสองเดือน ทั้ง ๆ ที่ข้าผู้พราวเจ้ามา ได้หลบหนีไปอยู่บนเขาที่บ้านต่างจังหวัดเรียบร้อยแล้ว

เมื่อน้ำลดข้ากกลับมาบ้านเห็นเจ้ายังอยู่ เจ้าไม่รู้
หรือกันว่าข้าดีใจแค่ไหน เพราะใจจริงของข้าที่นำเจ้า
มาจากสวนก็เพราะมองเห็นว่าอนาคตเจ้าอาจจะไม่มีที่
ให้ยืนบนโลกใบนี้ เพราะธุรกิจบ้านจัดสรรกำลังเฟื่องฟู
เจ้าคงจะสูญพันธุ์แน่ ๆ ถ้ามีหมู่บ้านจัดสรรมาเยือน
และในเวลาต่อมาตอนที่กาฝากมันมารุมกันขึ้นบนต้น
มะม่วงสองต้นใกล้ ๆ เจ้า เพราะนกสารพัดชนิดนำพามา
ทำให้ข้าทนดูต้นมะม่วงสองต้นตายไปต่อหน้าต่อตา
เพราะกาฝากแย่งน้ำเลี้ยงไปหมดไม่ได้ จึงให้ผู้รับจ้างมา
ตัดต้นมะม่วงทั้งสองลงครึ่งต้น เพราะความที่กลัว
มะม่วงตายจึงให้ปุ๋ยและรดน้ำด้วยความทนถนอมผ่าน
ไปประมาณสองอาทิตย์ ข้าจึงได้เริ่มสังเกตว่าเจ้ากำลัง
เติบโตขึ้นกิ่งก้านและใบของเจ้ายืดยาวขึ้นรับแสงอาทิตย์
และในไม่ช้าเจ้าก็เริ่มทยอยออกดอกเต็มไปหมดทั้งต้น
บัดนี้เจ้าเหมือนแม่เจ้าที่สวนเมืองนนท์แล้ว ข้าจะ
พยายามเพาะเลี้ยงลูกของเจ้าแจกจ่ายไปตามเพื่อนข้า
เพื่อให้เจ้าได้อยู่เป็นที่รู้จักของคนรุ่นหลังสืบไป ไม่ใช่
รู้จักเจ้าจากรูปภาพอย่างเดียว หรือรู้จักเจ้าจากเรื่องเล่า
จากคนรุ่นเก่า ข้าขอสัญญา

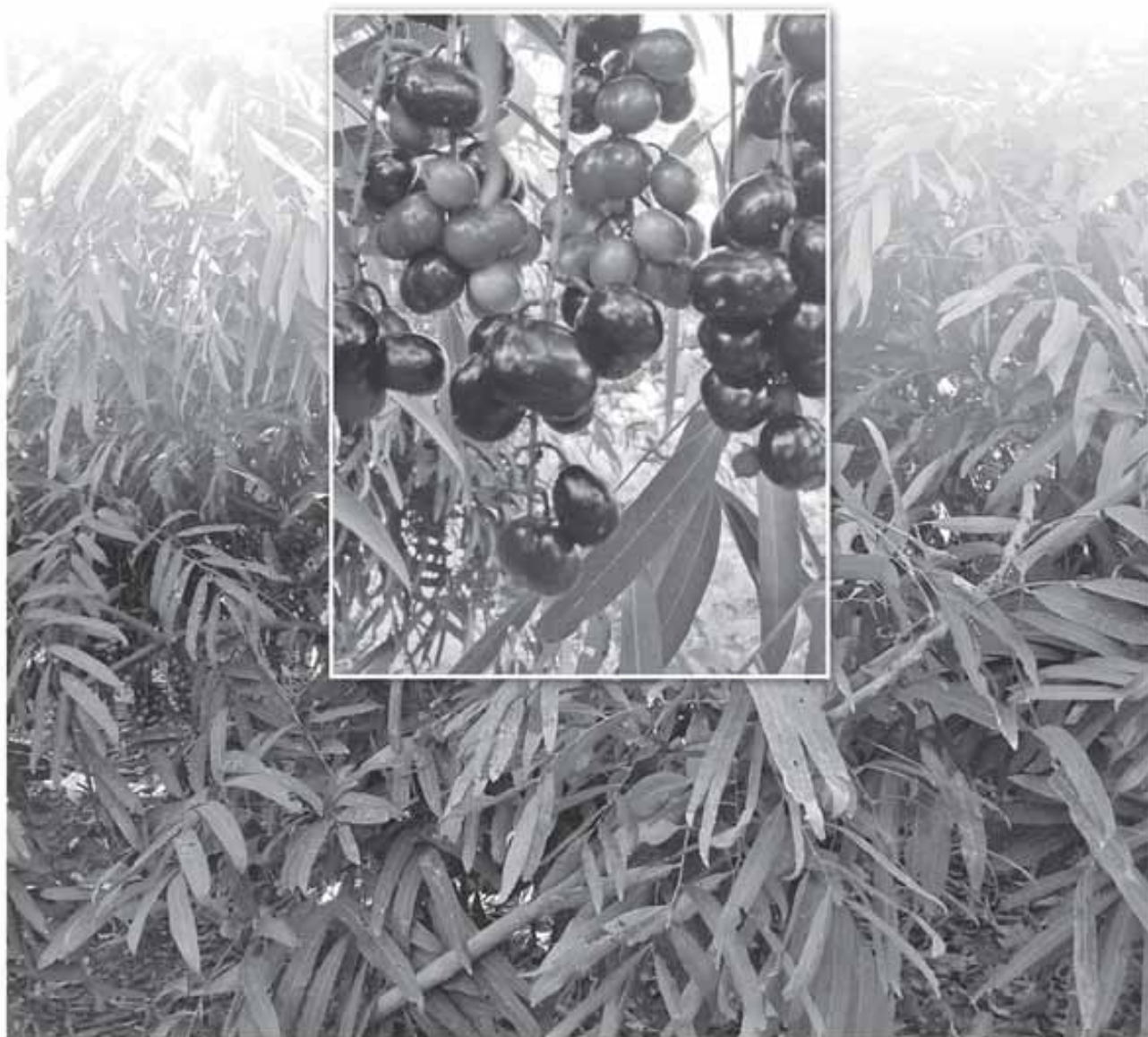

ข้ามะเลียง เป็นไม้ยืนต้นขนาดเล็กอีกชนิดหนึ่ง
ลักษณะต้นเป็นทรงพุ่ม และต้นอาจสูงได้ถึง 4-7 เมตร
ทางตรงเรียกว่าโคมเรียง และยังมีชื่ออื่น ๆ อีก เช่น
พุ่มเรียงฯ ตามแต่ละพื้นที่ถิ่นลักษณะใบเรียงเวียนรอบ
กิ่ง ประกอบแบบขนนกเรียงตัวสลับ ใบย่อยรูปใบหอก
แคบขอบขนาน โคนก้านแม่เป็นแผ่นคล้ายหูใบ ดอกช่อ
ออกที่ลำต้นและกิ่ง ประมาณเดือนธันวาคม-มกราคม
ติดผลประมาณเดือนกุมภาพันธ์-เมษายน เมื่อดอกร่วง
จะติดผลเล็ก ๆ สีนวลอมชมพู ช่อหนึ่งมีตั้งแต่ 3-21
ผล เมื่อสุกสีแดงอมม่วงจัดรูปร่างเหมือนหัวใจปลายมล
รับประทานได้ รสชาติคล้ายลูกหว้า ในหนึ่งลูกจะมี
เมล็ดสองเมล็ด การขยายพันธุ์ โดยการเพาะเมล็ด
และตัดหน่อเล็ก ๆ ที่งอกออกรากรากที่แข็งแรงไปชำ
และปลูกลงดินได้ ประโยชน์ทางยา รากแก้ไข้เหนือ
ท้องผูก ร้อนใน ใช้พิษใช้กาฬ ใช้กำเดา พบมากทาง
ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ของ
ประเทศไทย

ชำมะเลียงเป็นไม้ผลพื้นเมืองที่ขึ้นง่ายในดินทุกชนิด ทนทานต่อโรคและแมลงได้ดี (ยกเว้นหนอนไซกิงเพราะผู้เขียนต้องหักกิ่งแห้งทิ้งตั้งแต่เริ่มปลูกจนบัดนี้เกือบสิบครั้ง) และผลยังอุดมไปด้วยแอนโทไซยานินซึ่งเป็นสารต้านอนุมูลอิสระ เมื่อเพาะเมล็ดหรือหน่อสูงสักฟุตก็นำลงปลูกในดินได้ ให้น้ำทุกวันประมาณหนึ่งอาทิตยใส่ปุ๋ยสูตรเสมอ 15-15-15 โรยรอบทรงพุ่มประมาณสามชั้นและอย่าลืมรดน้ำด้วยนะจ๊ะ เดือนต่อมาก็ให้ใส่ครั้งละสองชั้นโຕะ พอหกเดือนขึ้นไปให้ปุ๋ยครั้งละห้าชั้นโຕะ จนอายุได้ปีหนึ่งไปแล้วจึงให้ปุ๋ยครั้งละหนึ่งขีดต่อเดือน พอมีอายุประมาณสองปีให้ใส่

ปุ๋ยสูตร 8-24-24 สองขีด เพื่อเร่งการผลิตดอกและผล เมื่อเริ่มติดช่อดอกแล้วก็ให้กลับไปใส่ปุ๋ยสูตรเสมอเหมือนเดิมต่อไป แต่ให้เพิ่มเป็นครั้งละสามขีด และหมั่นรดน้ำทุกวัน ชำมะเลียงจะค่อย ๆ เจริญขึ้น ช่อดอกจะค่อย ๆ ยีตออกมาและมีดอกเล็ก ๆ เมื่อดอกเริ่มร่วงก็จะมีตุ่มเล็ก ๆ ขึ้นแทนที่สีนวลและจะค่อย ๆ มีสีแดงขึ้นสวยงามมาก และเมื่อแก่จัดก็จะเป็นสีม่วง ใบของชำมะเลียงอ่อนสามารถนำมาทำเป็นแกงส้มได้ หรือจะนำมาเป็นผักเครื่องจิ้มน้ำพริกปลาร้าก็เข้ากันสุด ๆ ถ้าท่านที่อ่านแล้วสนใจทำชำมะเลียงเป็นไม้ประดับขายก็น่าจะสามารถทำได้ และน่าจะขายดีด้วย เพราะใบของ

ทรงพุ่มก็สวย ใบแก่เขียวเข้มใบอ่อนเขียวอ่อนตัดกันดูงามตา ติดดอกก็สวย เมื่อดอกร่วงติดผลอ่อน ๆ ยิ่งสวย ยิ่งตอนใกล้สุกผลสีม่วงสลัวแดงก็ยิ่งสวยใหญ่ จนเมื่อสุกเต็มที่จะเป็นสีม่วงทั้งพวง **โปรดอย่าลืม** คำที่ท่านไหนพูดไว้ก็ไม่ทราบว่าเป็นใครว่า “อย่าหมิ่นเงินน้อยอย่าคยวาลนา ให้เร่งพัฒนาตัวเอง ทางใดที่ได้เงินโดยสุจริตให้รีบทำ”

ผลของขำมะเลียง นอกจากนำมากินเล่นเป็นของว่างแล้ว ยังสามารถทำเป็นเครื่องดื่มแบบที่พวกผู้มีอันจะกิน (หรือผู้ไม่มีอันจะกินแต่รสนิยมสูง) ชอบสั่งกินตามห้องอาหารในศูนย์การค้าใหญ่โตที่ผุดขึ้นเป็นดอกเห็ดหน้าฝนเต็มไปหมด ทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด ความจริงก็คือน้ำผลไม้ปั่นธรรมดา แต่งกลิ่น

แต่งรสให้ถูกใจผู้บริโภค ตั้งชื่อให้ฟังดูหรูหรา ขายแก้วละ 80 -120 บาท สำหรับขำมะเลียงของเราก็เข้ามาเกาะเขาแต่เนื้อประมาณ 20 ลูก ใส่ลงในโถปั่นพร้อมน้ำเชื่อมเข้มข้นสองช้อนโต๊ะ น้ำแข็ง 1 แก้วใหญ่ มะนาวลูกใหญ่หนึ่งลูก เกลือปลายช้อนชาเมื่อปั่นออกมาเสร็จแล้ว เทใส่แก้วทรงสูงพร้อมมะนาวฝานตามขวางหนึ่งชั้นประดับไว้ที่ปากแก้วเสียบหลอดพร้อมเสิร์ฟ ดูแล้วหรูเร็ด พร้อมกับสีที่เปลี่ยนไปจะออกเป็นสีอมฟ้า เพราะกรดจากมะนาวจะไปทำปฏิกิริยากับสีม่วง แต่คุณค่ายังคงที่ครบถ้วน รสชาติหวานอมเปรี้ยวออกฝาดนิดหน่อย จะตั้งชื่อเครื่องดื่มแก้วนี้ว่าอะไรดีนะ “เครื่องดื่มต้านมะเร็ง” ฟังดูดีแต่มันน่าจะเคยไปหน่อยนะ ท่านผู้อ่านทุกท่านช่วยกันคิดหน่อยจะ

เรื่อง

หมา หมา (สุนัข สุนัข)

โดย... ทิตบ้วน บางปلام้า

ผมเองผูกพันกับสุนัขมาตั้งแต่วัยเด็กที่บ้านโพธิ์พระยา สุพรรณบุรี สุนัขในตลาดมีคนไล่ตีก็หนีมาหลบอยู่บ้านผม ผมก็รับเลี้ยงดูเป็นเพื่อนมาตั้งแต่เด็ก และยังมีสุนัขอีกหลายตัวที่มีเรื่องราวมากมายซึ่งจะเล่าสู่กันฟังในอนาคต แต่วันนี้จะเล่าเรื่องไอ้แดงหมาหลังมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กำแพงแสนให้ฟัง เรียกว่าหมาหลัง มอ. (และต่อไปนี้จะใช้คำว่าหมาแทนคำว่าสุนัข)

คงไม่มีใครปฏิเสธว่าสุนัขเป็นเพื่อนผู้ใกล้ชิดกับมนุษย์เพียงใด โดยเฉพาะเกษตรกร ชาวไร่ ชาวดวนเรามีสุนัขเป็นหน่วยรักษาความปลอดภัย (รปภ) ให้เราเสมอ วิ่งนำหน้าเคลียร์เส้นทาง งูเงี้ยวเขี้ยวขอทั้งหลายหลบทางให้เราเดิน กลางคืนเฝ้าบ้านตบแทนน้ำใจเจ้าของที่จุ่มซูดแลป้อนข้าวป้อนน้ำ ที่พูดถึงนี่คือสุนัขดีนะครับ ถ้าไม่ตีก็ตรงกันข้าม เผลอๆ ก็ขู่และกัดเจ้าของอีกต่างหาก

ไอ้แดง

ไอ้แดงเป็นหมาที่อาศัยอยู่บ้านคนคนหนึ่ง อยู่ติดกับบ้านเลขสาม แต่ไอ้แดงเป็นหมาที่ไม่ยอมให้ใครจับตัวหรือเข้าใกล้เป็นอันขาด วันหนึ่งเจ้าของบ้าน ขายนบ้านให้เลขสาม และไม่สามารถนำไอ้แดงไปได้ เลขสามปกติก็เป็นคนรักสุนัขอยู่แล้ว เต็มใจรับเลี้ยงให้อยู่ในบ้านต่อไป แต่เพราะความที่เลขสามก็มีสุนัขอยู่แล้วหลายตัว มีอยู่ตัวหนึ่งชื่อบุญมา ไม่ยอมให้ไอ้แดงอยู่ด้วย ไอ้แดงกับบุญมาจึงเป็นหมาคู่อาฆาตที่เจอหน้าเป็นต้องกัดกัน เลขสามจึงได้แต่ให้อาหารตามโอกาส ตั้งแต่นั้นมาไอ้แดงก็กลายเป็นหมาเร่ร่อนอยู่แถวนั้น ได้กินบ้างไม่ได้กินบ้าง เพราะบางทีผมขับรถจากมหาวิทยาลัยเพื่อซื้ออาหารไปให้แต่ก็ไม่พบตัว

บุญมากู่กัดกับไอ้แดง

วันหนึ่งก็พบว่าไอ้แดงขาหน้าขวาตรงปลายเท้า ขาดรุ่งริ่ง เลือดอาบเป็นแผลเหวอะเหว สอบถามจาก ชาวบ้านได้ความว่ามันคงหิวจึงไปกัดแพะที่เขาไล่ต้อน มาเลี้ยง จึงโดนฟันขา (ตามที่เขากล่าวให้ฟัง) ทีนี้จะจับ ไอ้แดงไปรักษาอย่างไรดีล่ะครับ ขณะผมกำลังคิด หาหนทางก็ปรากฏว่าเป็นโชคดีของไอ้แดงที่อบต. เจริญ เป็นอบต.หญิงของต.ทุ่งบัว ท่านมีเมตตา เห็นเอายาปฏิชีวนะยัดใส่กรอก มาป้อนไอ้แดงทุกเย็น จนแผลที่เหวอะเหวมืออาการดีขึ้น ผู้คนผ่านไปมาสงสาร เพราะคิดว่าเป็นหมาไม่มีบ้าน หนึ่งในจำนวนนั้นมี ผู้หญิงคนหนึ่ง ซึ่งผมเรียกเธอว่าแม่ไอ้แดง ทุกเย็นเมื่อ ไปจ่ายตลาด จะต้องซื้อซีโครงไก่ทอดให้ไอ้แดงทุกวัน

วันละ 1 ตัว และเวลาให้ เธอจะหยุดดมไอ้แดง ไซ้คุ้ยคุ้ยไม่ให้ใครมาแย่งไก่ไอ้แดง เสียงมอเตอไรซ์ของ แม่ไอ้แดงแค่ตอนขับมาตลาดนัด ไอ้แดงก็จำได้มัน จะคอยจนจ่ายตลาดเสร็จ และมารับโครงไก่ทุกวัน และ มันก็ไม่เคยผิดหวังเลย

ในเวลาต่อมาผมมีเหตุที่ต้องมาที่บ้านหลัง มหาวิทยาลัย ตั้งแต่นั้นมาไอ้แดงก็เริ่มเข้ามาอยู่ใน บ้านผม ซึ่งขณะนั้นยังไม่ได้ทำรั้ว การจะป้อนอาหาร ไอ้แดงต้องโยนให้ห่าง 2 วา ไอ้แดงจึงจะกล้าเข้ามากิน ผมค่อยๆ แสดงความบริสุทธิ์ใจ โดยส่งรังสีแห่งความ เมตตาให้ไอ้แดงจนมันเข้ามากินกับมือได้ แต่ก็ยังไม่ให้

ไอ้แดง

บุญหลง

ไอ้เฮง

ถูกเนื้อต้องตัว (ไม่รู้มันมีประสบการณ์เลวร้ายอะไรมา ซึ่งสืบประวัติไม่ได้) ผมนั่งนอนอยู่ตรงไหนมันจะมาอยู่ใกล้ๆ ประมาณไม่เกินสองเมตร ตกลงชีวิตไอ้แดงก็มีบ้านถาวรแล้ว แม่ไอ้แดงก็ยังให้อาหารอยู่ (ยกเว้นในบางวันได้ยินเธอพูดกับไอ้แดงว่าวันนี้มีงมีบ้านอยู่แล้วนี่) ไอ้แดงสุขภาพดี ขนสวยขึ้น ร่างกายสมบูรณ์ขึ้นที่บ้านนี้ มีหมาโทรมๆ อยู่ตัวหนึ่งชื่อไอ้เฮง และลูกหมาตัวเล็กๆ ที่แม่บ้านเก็บมาเลี้ยง ชื่อไอ้หลง สามตัวอยู่กันมีความสุข

แม่หนึ่งให้ลูกกินนม

ครอบครัวแม่หนึ่ง

จนวันหนึ่งคนสวนผมบอกว่ามีหมาข้างบ้านที่สวนบ้านช้าง มาออกลูก 5 ตัว สืบความว่าแม่หมาชื่อแม่หนึ่ง ข้างบ้านขอร้องว่าอาจารย์ช่วยเอาไปเลี้ยงหน่อย เพราะไม่มีอะไรจะให้กิน ผมจึงต้องรับครอบครัว

แม่หนึ่งพร้อมลูกทั้ง 5 ตัว ตั้งชื่อว่า หนึ่ง สอง สาม สี่ และห้า ตามลำดับ มาอยู่กับไอ้แดง ไอ้เฮง และไอ้หลง ไอ้หลงหมากำพร้าเพื่อน้องๆ มาก คอยปกป้องน้องๆ โดยที่ตัวเองไม่มีประสบการณ์ชีวิต ไม่มีแม่คอยสอน พอแม่หนึ่งจะฝึกลูกๆ ขณะลูกๆ กำลังจะโต ไอ้หลงมันนึกว่าแม่หนึ่งจะทำร้ายลูกเข้ามายุ่งทุกที จนวันหนึ่งหนึ่งถึงห้า จึงขาดการอบรมจากแม่หนึ่ง ซึ่งแม่หนึ่งจำใจต้องรับสภาพโดยอัตโนมัติ

เมื่อตอนหนึ่งถึงห้ายังเล็กอยู่ แม่หนึ่งจะยอมเสียสละ ให้อะไรกินมันจะเคี้ยวก่อนแล้วไปคายให้ลูกๆ กิน เรียกว่าเป็นสุดยอดคุณแม่ตกลงผมต้องรับเลี้ยงหมาไว้ทั้งหมด 9 ตัว แม่บ้านต้มซีโครงไก่เดือนละ 3-4 ถุง ข้าวสาร 2 กระสอบ ให้เป็นอาหารเช้าเย็น ถ้าหิวระหว่างวัน มีอาหารสำเร็จรูปให้กินตลอดเวลา และแล้วผมก็ต้องทำรั้วเพื่อไม่ให้สุนัขเพ่นพ่าน รบกวนคนอื่น และเกรงว่ารถจะชนตาย

แม่ไอ้แดงเริ่มห่างจากการให้อาหาร ไอ้แดงก็ไม่คุ้นกับการอยู่ในกรอกรั้วบ้าน มันจึงหาทางออกไปได้ตัวเดียวเสมอ วันนี้ลูกหมาทั้ง 5 รวมทั้งไอ้หลงเริ่มโตขึ้น ไม่รู้เหตุอันใดทุกตัวรวมหัวกันไม่ยอมให้ไอ้แดงเข้าบ้าน ไอ้แดงต้องไปอาศัยมุดนอนอยู่ในท่อระบายน้ำข้ามถนน ผมต้องไปสร้างซุ้มเป็นบ้านเล็ก ๆ ให้ไอ้แดงนอนรั้วเพื่อให้น้ำให้อาหารและรองรับ

อนาคตเวลาฝนตกหนักน้ำจะเต็มท่อไอ้แดงจะไม่มีที่อยู่
เข้าเย็นนำอาหารไปให้ แม่ไอ้แดงเริ่มกลับมาให้อาหาร
เหมือนเดิม ไอ้แดงกลับไปเป็นหมาไม่มีบ้าน

ไอ้หลงโตเป็นหนุ่มกำลังทำศึกแย่งอำนาจกัน
กับไอ้เฮง ขณะนี้ไอ้เฮงยังมีอำนาจเหนือกว่าเล็กน้อย
ทั้งสองตัวกำลังแย่งอำนาจกันอยู่ ไอ้แดงกลายเป็น
หมาริมถนนหน้าบ้านแต่คู่มันก็มีความสุขพอสมควร
กฎหมายคือใครแข็งแรงกว่าก็คุมอำนาจ ไอ้แดงหมาแก่
หรือแม่หนึ่งก็ต้องเจียมเนื้อเจียมตัวตามสภาพ ถ้าสุด
แสบเห็นไอ้หลงไปทำศึกกับไอ้แดง คาดว่ามันน่าจะหา
พวกเพื่อมาปราบไอ้เฮงในไม่ช้า

เฮ้อ! ฟังเรื่องหมา หมา แล้วท่านคิดอย่างไร
ก็คิดไปเถิดครับ แต่ที่แน่ ๆ ขอให้ทุกท่านมีเมตตาธรรม
ต่อสัตว์โลกก็พอ เพราะเมตตาธรรมค้ำจุนโลก
สรรพสิ่งทั้งหลายย่อมเป็นไปตามธรรมชาติโยม
มันเป็นเช่นนี้เอง ตถตา

บุญหลงเลี้ยงน้อง

ไอ้สาม

ไอ้สี่

ไอ้หนึ่ง ไอ้สอง

ไอ้ห้า

ไทยเซ็นทรัลเคมีพบเกษตรกร

วันที่ 24 พฤษภาคม 2557 จัดประชุมชาวนา ต.มหาชัย อ.ไทรงาม จ.กำแพงเพชร

วันที่ 4 เมษายน 2557 จัดประชุมจัดประชุมชาวไร่อ้อย ไร่ข้าวโพด
บ้านหนองข่อย ต.หนองแถม อ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี

กิจกรรมร้านค้า

วันที่ 8 พฤษภาคม 2557
บริษัทฯ ร่วมงานขายหน้าร้านแซงเซ็ง
อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ

วันที่ 14-15 พฤษภาคม 2557
บริษัทฯ ร่วมงานขายหน้าร้าน
รุ่งอนันท์ เคมีเกษตร
อำเภอกันทรลักษณ์
จังหวัดศรีสะเกษ

วันที่ 16-17 พฤษภาคม 2557
บริษัทฯ ร่วมงานขายหน้าร้าน
นาวังทองการเกษตร อำเภอนาวัง
จังหวัดหนองบัวลำภู

วันที่ 26-27 พฤษภาคม 2557
บริษัท ร่วมงานขายหน้าร้าน
สหกรณ์การเกษตรหลังสวน
จังหวัดชุมพร

วันที่ 21-22 พฤษภาคม 2557
บริษัท ร่วมงานขายหน้าร้าน
เพชรพิชัยการเกษตร

วันที่ 9-10 พฤษภาคม 2557
บริษัท ร่วมงานขายหน้าร้าน ศ.เกษตรภัณฑ์
อ.พัฒนานิคม จ.ลพบุรี

เยี่ยมแปลงอ้อยสาริต

บริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด มหาชน ได้ทำแปลงสาริตในไร่อ้อยของเกษตรกร
ในพื้นที่จังหวัดอุทัยธานี พร้อมมอบปุ๋ยให้เกษตรกรท่านละ 1 กระสอบ

นางเตียนใจ เจนสาริกิจ บ.ใหม่คลองเคียน อ.บ้านไร่ จ.อุทัยธานี

นายสรค์ จันทรสิงห์ 796 ม.5 ต.เมืองกาจ อ.บ้านไร่ จ.อุทัยธานี

เยี่ยมแปลงยางพาราสาธิต

บริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด มหาชน ได้ทำแปลงสาธิตในสวนยางพาราของเกษตรกร
ในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก พร้อมมอบปุ๋ยให้เกษตรกรท่านละ 1 กระสอบ

นางสาวจิตภา แพทย์ไชโย ต.บ้านแยง อ.นครไทย จ.พิษณุโลก นายเดชดำรง ชันติมิตร ต.บ้านแยง อ.นครไทย จ.พิษณุโลก

นายดาวิ ทองมูล
ต.บ้านแยง อ.นครไทย จ.พิษณุโลก

นายสมคิด ไชเสน
ต.บ้านแยง อ.นครไทย จ.พิษณุโลก

นางสาวพัชรี อุดอ่อน
ต.บ้านแยง อ.นครไทย จ.พิษณุโลก

กิจกรรมบริษัท

ระหว่างวันที่ 11-17 มีนาคม 2557 บริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน) นำลูกค้าผู้มีอุปการคุณจำนวน 26 ท่าน ทักศศึกษาเมืองนากาโนะ-ทาคายามา-กิฟุ-โอซาก้า ประเทศญี่ปุ่น

เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2557 บริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน) ได้จัดการประชุมสามัญผู้ถือหุ้นประจำปี ครั้งที่ 42 โดยมี นายมาซาโตะ ทาเคอิ (แกว่งคนที 3 จากขวา) ประธานกรรมการบริษัทฯ เป็นประธานการประชุม นายชิคาอิตะ โมริ (แกว่งคนที 3 จากซ้าย) ประธานเจ้าหน้าที่บริหารและกรรมการผู้จัดการใหญ่ พร้อมด้วยคณะกรรมการและผู้ถือหุ้นบริษัทฯ เข้าร่วมประชุมโดยพร้อมเพรียงกัน ณ ห้องบอลรูม โรงแรมสุโขทัย กรุงเทพฯ

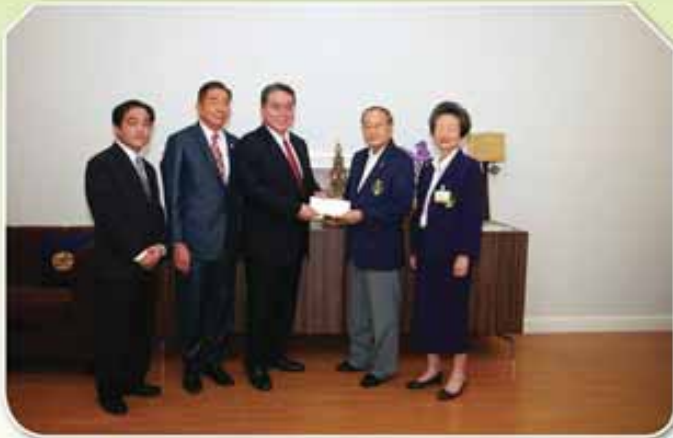
เมื่อวันจันทร์ที่ 16 เมษายน 2557 บริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน) นำโดย คุณเปล่งศักดิ์ ประกาศเภสัช ที่ปรึกษาอาวุโส (ที่ 2 จากซ้าย) คุณวิระห์ ปิงสุทวิวงศ์ เจ้าหน้าที่บริหารและผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการใหญ่ (ซ้าย) พร้อมด้วยคณะผู้บริหาร บริษัทฯ เข้ามอบเงินสดจำนวน 1,000,000 บาท (หนึ่งล้านบาทถ้วน) เพื่อสนับสนุน “โครงการกองทุนช่วยเหลือชาวนา” โดยมี นายวิรัตน์ศักดิ์จิรพาพงษ์ กรรมการ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เป็นผู้รับมอบ ณ สำนักงานใหญ่ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

เมื่อวันจันทร์ที่ 21 เมษายน 2557 สัมมนา “โครงการพัฒนาศักยภาพ สมาคมการค้า ประจำปี 2557” เพื่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ และสร้างเครือข่ายสมาคมการค้าและพหุวิสาหกิจขึ้นตักขี้อดกลองความร่วมมือโครงการศูนย์กระจายหนังสือสู่ภูมิภาค โดยมี ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร. สุรินทร์ พิศสุวรรณ บรรยายในหัวข้อ AEC+6 กับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและการค้า ณ ห้องเจ้าพระยาบอลรูม ชั้น 2 โรงแรมเจ้าพระยาปาร์ค กรุงเทพมหานคร

ระหว่างวันที่ 23 เมษายน ถึง 2 พฤษภาคม 2557 บริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน) นำคณะลูกค้าผู้มีอุปการคุณและพนักงานบริษัท รวม 34 ท่าน ทดศึกษา ณ ลอสแอนเจลิส-ลาสเวกัส-ซานฟรานซิสโก ประเทศสหรัฐอเมริกา

ระหว่างวันที่ 29 พฤษภาคม 2557 บริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน) นำโดยนายชิกานิต โมริ กรรมการผู้จัดการ และประธานเจ้าหน้าที่บริหาร คุณเปล่งศักดิ์ ประกาศเกลาซ์ ท่านที่ปรึกษาอาวุโส พร้อมคณะ เข้ามอบเงินจำนวน 200,000 บาท สนับสนุนโครงการ “อนุชนชาวนาไทย : ความอยู่รอดของข้าวไทย” ภายใต้การดำเนินงานของมูลนิธิข้าวไทย โดยมี ดร. สุเมธ ดันติเวชกุล ประธานกรรมการมูลนิธิฯ และดร. ขวัญใจ โกเมศ เลขานุการมูลนิธิข้าวไทยให้การต้อนรับ

สวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ ฯเล็กในเมืองใหญ่

เมื่อไม่นานมานี้ผมมีโอกาสได้ไปใช้สถานที่สวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ ในการถ่ายทำรายการโทรทัศน์ เพื่อประชาสัมพันธ์งาน **สีสันพันธุ์ไม้** เพื่อให้บรมราชินีนาถ ครั้งที่ 8 เจริญพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ในวโรกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 82 พรรษา ระหว่างวันที่ 9-13 สิงหาคม 2557 จึงได้มีโอกาสสัมภาษณ์คุณหญิงคุณหญิงปราณี เอื้อชูเกียรติ ซึ่งท่านเป็นประธานคณะกรรมการประสานงานมูลนิธิสวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ ท่านได้ให้เกียรตินำชมสถานที่ด้วยความมุ่งมั่นอย่างยิ่ง ผมได้ชมแล้วรู้สึกเสียดายแทนนิสิต นักศึกษา ตลอดจนประชาชนทั่วไปที่ยังไม่มีโอกาสได้ไปศึกษาสถานที่อันทรงคุณค่ายิ่งต่อการเรียนรู้ จึงถือเป็นห้องเรียนที่มีชีวิต

สวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ จัดสร้างขึ้นในวโรกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา 12 สิงหาคม 2535 โดยมีคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 2 และ 29 มกราคม 2534 ให้กระทรวงคมนาคมนำถมเกล้าฯ ถวาย พื้นที่ของการรถไฟฯ ริมถนนกำแพงเพชร 2 เขตจตุจักร กทม. เนื้อที่ประมาณ 200 ไร่ เพื่อจัดสร้างสวนสาธารณะในลักษณะสวนป่า โดยจัดตั้งมูลนิธิขึ้นเพื่อจัดหาทุนจากภาครัฐและเอกชนมาสนับสนุนการจัดสร้างและรับมอบสวนแห่งนี้

มูลนิธิฯ ได้รับพระราชทานพระราชนุญาตให้ใช้ชื่อตามพระนามาภิไธยว่า "มูลนิธิสวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ" ภาษาอังกฤษ H.M. QUEEN SIRIKIT PARK FOUNDATION จัดทะเบียนเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2534 โดย ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นประธานกรรมการ นายกิตติวิทย์ ศรีวิสารวาจา เป็นกรรมการและเหรัญญิก และ ดร. จิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา เป็นกรรมการ และเลขาธิการ

สวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ จัดสร้างขึ้นในวโรกาศมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา 12 สิงหาคม 2535 โดยมติดคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 2 และ 29 มกราคม 2534 ให้กระทรวงคมนาคมนำถมเกล้าฯ ถวาย พื้นที่ของการรถไฟฯ ริมนนगाแพงเพชร 2 เขต จตุจักร กทม. เนื้อที่ประมาณ 200 ไร่ เพื่อจัดสร้างสวนสาธารณะในลักษณะสวนป่า โดยจัดตั้งมูลนิธิขึ้นเพื่อจัดหาทุนจากภาครัฐและเอกชนมาสนับสนุนการจัดสร้างและรับมอบสวนแห่งนี้

ต่อมาเมื่อเดือนกันยายน 2537 มูลนิธิฯ ได้เชิญกรุงเทพมหานครมาร่วมบริหารจัดการ

ป่าเล็กในเมืองใหญ่

เพื่อให้สวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ เป็นสวนสาธารณะลักษณะพิเศษที่มีระบบนิเวศเช่นเดียวกับผืนป่าธรรมชาติ รูปแบบการจัดสวนฯ จึงมุ่งเน้นปัจจัยจำเป็นพื้นฐานของการดำรงชีวิตในระบบนิเวศ 4 ประเภท ได้แก่ แหล่งน้ำ อาหาร ที่หลบภัย และพื้นที่ว่างจำเป็น

เมื่อ พ.ศ. 2543 นักวิชาการด้านสิ่งแวดล้อมได้ทำการสำรวจพบว่าสวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ มีระบบนิเวศที่สมบูรณ์ที่สุด โดยวัดจากความหลากหลายชนิดของนกที่พบในสวนฯ ซึ่งมีถึง 70 ชนิด จากจำนวน 106 ชนิด ที่พบทั่วไปในกรุงเทพมหานคร จึงนับได้ว่าสวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ เป็น “ป่าเล็กในเมืองใหญ่” ที่สมบูรณ์พร้อมทั้งเป็นแหล่งให้ความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติวิทยาการด้านพืชพรรณและสิ่งแวดล้อม ปลูกจิตสำนึกให้เยาวชนและประชาชนทั่วไปเกิดความรักและตระหนักถึงคุณค่า และความงดงามของทรัพยากรธรรมชาติของไทย เป็นสายใยสานต่อพระราชปณิธานที่ทรงมุ่งหวังให้ประชาชนรักและร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและผืนป่าอันมีค่าของชาติไว้ให้ดำรงสืบไป

สวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ ได้ปลูกพันธุ์ไม้ชนิดต่างๆ ไปแล้วกว่า 200 วงศ์ โดยมุ่งเน้นสะสมชนิดพันธุ์ไม้ประจำถิ่นของประเทศไทย และภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นอกจากนี้ได้มุ่งเน้นสะสมชนิดของพันธุ์ไม้ในวงศ์ไม้เป็นพืช 6 วงศ์ เพื่อให้ประชาชนมาศึกษาได้ ได้แก่ พันธุ์ไม้วงศ์ปาล์ม (PALMAE) วงศ์บัว (NYMPHAEACEAE, NELUMBONACEAE) วงศ์ลั่นทม (APOCYNACEAE) วงศ์เข็ม (RUBIACEAE) วงศ์กล้วย (MUSACEAE) วงศ์ยาง (DIPTEROCARPACEAE) และวงศ์ขิง-ข่า (ZINGIBERACEAE) และวงศ์ไผ่ (BAMBUSACEAE)

ขอยกตัวอย่างความรู้เรื่องกล้วย และไผ่ จากเอกสารที่ได้มาดังนี้

มหัศจรรย์พันธุ์กล้วยในสวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์

กลุ่ม 1 กล้วยหอมสั้น ลักษณะเด่น ลำต้นสูงไม่เกิน 2 เมตร ผลมีขนาดค่อนข้างเล็ก เปลือกบาง เมื่อสุกมีสีเหลือง เนื้อในสีครีม รสชาติหวาน ตัวอย่าง *กล้วยแชรอ* สวนสมเด็จพระฯ มีจำนวน 15 ชนิด ในประเทศไทยมี 15 ชนิด

กลุ่ม 2 กล้วยไข่ ลักษณะเด่น ลำต้นสูงไม่เกิน 2 เมตร กาบลำต้นสีน้ำตาลไหม้ ผลขนาดกลาง ปลายมน ตัวอย่าง *กล้วยไข่พระตะบอง* สวนสมเด็จพระฯ มีจำนวน 15 ชนิด ในประเทศไทยมี 15 ชนิด

กลุ่ม 3 กล้วยแพลงเทน ลำต้นสูงประมาณ 3 เมตร เมื่อติดผลแล้ว ปลีจะหลุดหายไป ผลมีขนาดใหญ่ เปลือกหนา เมื่อสุกสีเหลืองจัด เนื้อเหนียวแน่น ตัวอย่าง *กล้วยงาช้าง* สวนสมเด็จพระฯ มีจำนวน 6 ชนิด ในประเทศไทยมี 6 ชนิด

กลุ่ม 4 กล้วยเปลือกหนา ลักษณะเด่น ลำต้นสูงประมาณ 4 เมตร เป็นกอใหญ่ เครือใหญ่ ผลเป็นเหลี่ยมเปลือกหนา ตัวอย่าง *กล้วยเทพพนม* สวนสมเด็จพระฯ มีจำนวน 24 ชนิด ในประเทศไทยมี 24 ชนิด

กลุ่ม 5-6 กล้วยน้ำว้า ลำต้นสูงไม่เกิน 4 เมตร ใบตองแผ่กว้างสีเขียวฉูดฉาดเครือใหญ่ 10-14 หวี เปลือกค่อนข้างหนา ตัวอย่าง *กล้วยน้ำว้ากาบขาว และกล้วยน้ำว้าดำ* สวนสมเด็จพระฯ มีจำนวน 23 ชนิด ในประเทศไทยมี 23 ชนิด

กลุ่ม 7 กล้วยตานี ลักษณะเด่น ลำต้นสูงประมาณ 4 เมตร กาบปลีเมื่อบานออกไม่ม้วนกลับ ผลเป็นเหลี่ยม เปลือกหนา มีเมล็ดมาก ตัวอย่าง *กล้วยตานีดำ* สวนสมเด็จพระฯ มีจำนวน 10 ชนิด ในประเทศไทยมี 11 ชนิด

กลุ่ม 8 กล้วยป่า ลักษณะเด่น ลำต้นผอม สูงไม่เกิน 2 เมตร ใบแคบ ผลมีขนาดเล็ก มีเมล็ดมาก ตัวอย่าง *กล้วยป่าปลีเหลือง* สวนสมเด็จพระฯ มีจำนวน 16 ชนิด ในประเทศไทยมี 16 ชนิด

กลุ่ม 9 กล้วยเปรี้ยว ลักษณะเด่น ขนาดกอใหญ่ ลำต้นสูง 3 เมตรขึ้นไป เครือใหญ่ เปลือกค่อนข้างหนา เมื่อสุกมีรสเปรี้ยว ตัวอย่าง *กล้วยลังกา* สวนสมเด็จพระฯ มีจำนวน 8 ชนิด ในประเทศไทยมี 8 ชนิด

กลุ่ม 10 กล้วยพิเศษ ไกล่สูญพันธุ์ พบจำนวนน้อยมาก ตัวอย่าง *กล้วยนมสาว ตะนาวศรี* วนสมเด็จฯ มีจำนวน 19 ชนิด ในประเทศไทยมี 31 ชนิด

กลุ่ม 11 กล้วยหักมุก ลักษณะเด่น ลำต้นสูงใหญ่ เครือใหญ่ ผลเหลี่ยม เปลือกหนา ต้องทำให้สุกด้วยความร้อนถึงจะรับประทานได้ ตัวอย่าง *กล้วยหักมุกนวล* วนสมเด็จฯ มีจำนวน 10 ชนิด ในประเทศไทยมี 10 ชนิด

กลุ่ม 12 กล้วยน้ำ ลักษณะเด่น เป็นกล้วยพันธุ์โบราณ ไกล่สูญพันธุ์ ลำต้นสูง ปานกลาง ผลมีขนาดค่อนข้างเล็ก เมื่อสุกรสชาติหวานเย็น ตัวอย่าง *กล้วยน้ำไท* วนสมเด็จฯ มีจำนวน 5 ชนิด ในประเทศไทยมี 5 ชนิด

กลุ่ม 13 กล้วยนาค ลักษณะเด่น ลำต้นอวบใหญ่ สีแดง เครือขนาดกลาง 5-6 หวี ผลมีขนาดยาวคล้ายกล้วยหอม เปลือกสีแดง ตัวอย่าง *กล้วยนาคไทย* วนสมเด็จฯ มีจำนวน 10 ชนิด ในประเทศไทยมี 10 ชนิด

กลุ่ม 14 กล้วยหอม ผลยาว เปลือกหนา เมื่อสุกมีสีครีม ตัวอย่าง *กล้วยหอมทอง* วนสมเด็จฯ มีจำนวน 24 ชนิด ในประเทศไทยมี 25 ชนิด

กลุ่มกล้วยประดับ ลักษณะเด่น ส่วนใหญ่ดูความสวยงามที่ดอก ถ้าติดผล มักมีเมล็ดรับประทานไม่ได้ ตัวอย่าง *กล้วยนวล และกล้วยผา*

ข้อควรระวังเรื่องกล้วย ๆ

- ห้ามให้น้อง ๆ ที่อายุต่ำกว่า 3 เดือน รับประทาน เพราะกระเพาะของน้องยังย่อยไม่ไหว เป็นอันตรายได้
- กล้วยมีแป้งมาก ควรเคี้ยวให้ละเอียด มิฉะนั้นจะท้องอืดได้
- ว่างเล่นใกล้ต้นกล้วย ระวังยางกล้วยหยดเปื้อนเสื้อผ้า ชักไม่ออก
- กล้วยทานแล้วทิ้งเปลือกให้เป็นที่ เป็นทาง เหยียบลื่นหกล้มหัวโนได้ง่าย ๆ

อ้างอิง : สนใจรายละเอียดเพิ่มเติมค้นคว้าได้ใน "108 พันธุ์กล้วยไทย" หนังสือของมูลนิธิวนสมเด็จฯ พระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ

สอบถามข้อมูลจากวิทยากรประจำสวน นักวิชาการผู้เชี่ยวชาญพันธุ์กล้วย อ.สมรรถชัย ฉัตราคม โทร. 081-459-1838

ความเป็นมาของสวนไผ่ในสวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ

สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงมีพระราชดำริเกี่ยวกับ “ไผ่” ซึ่งเป็นทรัพยากรแผ่นดินที่คู่กับวิถีชีวิตของคนไทยมาแต่โบราณ โดยทรงส่งเสริมให้มีการปลูกไผ่ในทุกพื้นที่ เพราะไผ่เป็นพืชที่ปลูกง่าย เติบโตเร็ว เป็นพันธุ์ไม้ที่ให้ประโยชน์หลากหลาย ใช้สอยได้ทุกส่วน ตั้งแต่หน่อ ลำต้น ใบ ราก นอกจากนั้นยังทรงส่งเสริมฟื้นฟูงานจักสานไม้ไผ่ให้เป็นอาชีพเสริม เพิ่มพูนรายได้ให้แก่ราษฎรในชนบท พร้อม ๆ กับการสืบสานศิลปะหัตถกรรมพื้นบ้าน ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของชาติที่กำลังจะสูญหาย ให้คงอยู่สืบไป

เพื่อเผยแพร่พระเกียรติคุณและพระมหากรุณาธิคุณที่ทรงมีต่อวงการไผ่ และเพื่อดำเนินการตามพระราชประสงค์ของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ที่ให้สวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ เป็นแหล่งอนุรักษ์และรวบรวมพรรณไม้ที่ประชาชนสามารถมาศึกษาได้สะดวกมูลนิธิสวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ จึงได้จัดสร้างสวนไผ่ขึ้นในสวนสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ โดยได้รวบรวมพันธุ์ไผ่ที่มีอยู่ในประเทศไทยมาปลูกไว้ และเพื่อให้สวนไผ่มีความสวยงามในเวลาเดียวกัน รูปแบบของสวนไผ่จึงจัดปลูกแยกไผ่ตามสกุล และจัดสร้างอุโมงค์ไผ่ที่ยาวที่สุดในประเทศไทย มีความยาวประมาณ 150 เมตร เพื่อให้เกิดความร่มรื่นตลอดทางเดินเข้าสวนไผ่ด้วย

รู้จักไผ่ในประเทศไทย

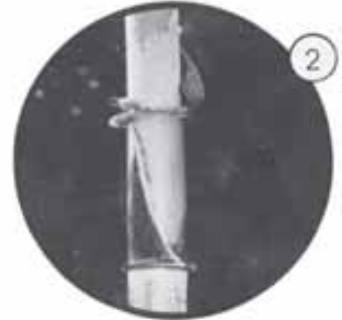
ไผ่เป็นพืชตระกูลหญ้าที่สูงที่สุดในโลกและมีการเจริญเติบโตเร็วที่สุดในโลก เป็นไม้คู่ชีวิตที่ผูกพันกับคนไทยมาแต่โบราณกาล เป็นไม้ “อเนกประสงค์” ที่เราสามารถนำทุกส่วนของไผ่มาใช้ประโยชน์ได้หลากหลาย และเป็นวัสดุทดแทนไม้จากป่าได้

ในประเทศไทยมีความหลากหลายของไผ่สูง และจัดได้ว่าเป็นหนึ่งในศูนย์กลางของการแพร่กระจายพันธุ์ของไผ่ ปัจจุบันนักพฤกษศาสตร์ที่ศึกษาเรื่องไผ่พบว่า ไผ่ในประเทศไทยมีอยู่จำนวน 15-20 สกุล ประมาณ 80-100 ชนิด

1. **สกุลไผ่ป่า (Mombuso)** พบในป่าทั่วทุกภาคของประเทศไทย ทั้งในป่าธรรมชาติและในเขตชุมชน ชนิดที่นิยมปลูกตามบ้านเรือนเพื่อใช้สอยหรือประดับ เช่น ไผ่สีสุก ไผ่น้ำเต้า ไผ่เหลือง เป็นต้น ไผ่ในสกุลนี้พบได้ตั้งแต่ขนาดเล็กถึงขนาดใหญ่ ทั้งที่มีหนามและไม่มีหนาม นิยมนำมาใช้ในงานก่อสร้างต่าง ๆ เช่น นั่งร้าน พะอง หรือสร้างบ้านเรือนทำแพ ส่วนหน่อมักนำไปทำหน่อไม้ดอง แต่บางชนิดก็รับประทานสดได้ เช่น ไผ่บงหวาน ในประเทศไทยมีประมาณ 15 ชนิด เช่น ไผ่ป่า ไผ่สีสุก ไผ่บงหวาน ไผ่บงดำ ไผ่เหลือง ไผ่น้ำเต้า ไผ่กำยาน

2. **สกุลไผ่ข้าวหลาม (Cepatostachyum)** เป็นไผ่ขนาดเล็กถึงกลาง พบมากในภาคเหนือและภาคอีสาน มีเนื้อไม้เหนียวและนุ่ม มักใช้ในงานจักสานที่ต้องการความสวยงามและประณีต และนิยมนำมาทำข้าวหลาม ลำไผ่แก่ใช้ก่อสร้างบ้านเรือน สานเป็นฝาหรือเพดานบ้าน ส่วนหน่อใช้เป็นอาหารได้ ที่พบบ่อยมี 2 ชนิด ได้แก่ ไผ่ข้าวหลาม ไผ่เยี้ยะ

3. **สกุลไผ่สีเหลี่ยม (Chimonobombusa)** เป็นไผ่ขนาดเล็ก ลักษณะลำเป็นสี่เหลี่ยม เห็นได้ชัดบริเวณโคนลำ บริเวณข้อมีปุ่มราก ลักษณะคล้ายหนาม ขึ้นได้ดีในพื้นที่สูงที่มีอากาศเย็นนิยมปลูกเป็นไม้ประดับ ในประเทศไทยเป็นไผ่ที่นำเข้ามาจากประเทศจีน มี 1 ชนิด คือ ไผ่สีเหลี่ยม

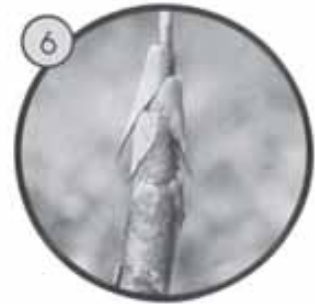
4. **สกุลไผ่ตง (Dendrocabmus)** ไผ่ในสกุลนี้ส่วนใหญ่เป็นไผ่ขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ มีน้อยที่เป็นไผ่ขนาดเล็ก สำหรับไผ่ตงนั้นกล่าวกันว่าชาวจีนนำมาปลูกในประเทศไทยครั้งแรกที่จังหวัดปราจีนบุรีเมื่อประมาณ 100 ปีมาแล้ว ลำของไผ่ในสกุลนี้นิยมใช้ก่อสร้าง ทำตะเกียบ วัตถุประสงค์ในอุตสาหกรรมกระดาษ โรงไฟฟ้าชีวมวล ส่วนหน่อนิยมนำมาบริโภคน้ำ ในประเทศไทยมีประมาณ 10-15 ชนิด เช่น ไผ่ตง ไผ่บงใหญ่ ไผ่หก ไผ่ขางนวล ไผ่ขางหม่น ไผ่ขางดำ เป็นต้น

5. **สกุลไผ่เลื้อย (Dinochlou)** เป็นไผ่ที่มีลักษณะคล้ายเถาวัลย์ เลื้อยตามพื้นดินและพันไปตามต้นไม้อื่น ต้นเล็กขนาดนิ้วมือ ลำต้นใช้ทำเครื่องจักสาน ฟันเชือก หน่อกินได้ ในประเทศไทยมี 3 ชนิด ได้แก่ ไผ่เลื้อยเหนือ ไผ่เลื้อยใต้ และไผ่คลาน

6. **สกุลไผ่ไร่ (Gigantochloa)** เป็นไผ่ขนาดเล็กถึงขนาดใหญ่ พบในป่าธรรมชาติทั่วทุกภาคของประเทศไทย โดยเฉพาะทางภาคใต้ ใบยอดกาบของหน่อมักมีสีเขียว ที่ใช้ประโยชน์กันมาก เช่น ไผ่ไร่ ซึ่งเป็นไผ่ขนาดเล็ก แต่เนื้อลำหนา เหนียว นิยมทำด้ามเครื่องมือ เครื่องใช้ เฟอร์นิเจอร์ หน่อก็เป็นที่ยอมรับประทาน ในประเทศไทยมีประมาณ 15 ชนิด เช่น ไผ่ไร่ ไผ่ด้ามขวาน ไผ่ผาก

7. **สกุลหลอด (Neahouzeoua)** มักขึ้นเป็นกอแน่นตั้งตรงจนถึงพาดเลื้อย กอมีขนาดเล็ก ลำต้นใช้ทำหลอดดูดเครื่องดื่มพื้นบ้าน เช่น เหล้าอู ทำหลอดด้าย ทำเครื่องประดับ หน่อมีขนาดเล็กเท่าลำต้น และรับประทานได้ พบมากทางภาคอีสานในจังหวัดนครพนมและสกลนคร และทางภาคใต้แถบจังหวัดชุมพร ในประเทศไทยมี 4 ชนิด เช่น ไผ่หลอด ไผ่ลาดวัง

8. **สกุลภูพาน (Phuphanochloa)** เป็นไผ่สกุลใหม่ของโลกพบเฉพาะในประเทศไทย และมีชนิดเดียวในสกุล ดร.สราวุธ สังข์แก้ว และ ดร.อัจฉรา ตีระวัฒนานนท์ ค้นพบเมื่อปี พ.ศ. 2551 ที่อุทยานแห่งชาติภูพาน จังหวัดสกลนคร ในพื้นที่บริเวณรอยต่อป่าเต็งรังกับป่าผสมผลัดใบ เป็นไผ่ขนาดเล็กถึงขนาดกลาง ลำตรงขึ้นเป็นกอแน่น ปลูกเป็นไผ่ประดับและหน่อกินได้

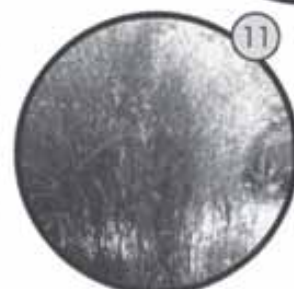
9. **สกุลลูกศร (Pseudosasa)** เป็นไผ่ขนาดเล็กถึงกลาง คล้ายไผ่ขนและไผ่สีเหลี่ยม นำเข้ามาปลูกจากประเทศจีนและญี่ปุ่น ใช้ปลูกเป็นไม้ประดับในประเทศไทยมี 1 ชนิด ได้แก่ ไผ่ลูกศร

10. **สกุลรวก (Thysostachys)** เป็นไผ่ที่มีความสวยงาม ขึ้นเป็นกอชิด ทึบแน่น พุ่มเตี้ย สามารถใช้ปลูกเป็นแนวบังลมหรือค้ำไม้ พืชสวนต่างๆ ปลูกได้ทั่วทุกพื้นที่ของประเทศ นำมาใช้ประโยชน์ได้หลายอย่าง เช่น ตกแต่งบ้านหรือสวน ทำรั้ว ใช้ในงานก่อสร้าง ทำเยื่อกระดาษ เครื่องจักสาน หรือของเล่นพื้นบ้าน หน่อรับประทานได้ในประเทศไทยมี 2 ชนิด ได้แก่ ไผ่รวก และไผ่รวกดำ

11. **สกุลเพ็ก (Vietnamoasa)** บางครั้งเรียก ไผ่เพ็ด หรือหญ้าเพ็ก ขึ้นตามป่าเต็งรังในภาคอีสาน จัดเป็นไผ่ขนาดเล็กขึ้นเป็นกอทอดไปตามพื้นดินคล้ายหญ้า ไผ่เพ็กมีข้อคดงสวยงามนิยมนำมาทำไม้เท้า หรือปลูกตกแต่งบ้านและสวนได้ ส่วนเหง้าใช้เป็นยาต้มร่วมกับสมุนไพรอื่นเป็นยากระสับแก้โรคนี้ว ในประเทศไทยมี 2 ชนิด ได้แก่ ไผ่เพ็ก ไผ่โจด

12. **สกุลทอง (Schizostochyrum)** พบได้ทุกภาคของประเทศไทย ในประเทศไทยมีประมาณ 10 ชนิด เช่น ไม้ทองหรือไผ่โป ไผ่เมี่ยงไฟ ไผ่เหลียง ที่พบและรู้จักกันดี คือ ไผ่ทองหรือไผ่โป ซึ่งเป็นไผ่ชนิดเดียวกัน แต่ต่างกันที่สีผิวของลำ ไผ่โปผิวมีสีเขียว พบในจังหวัดทางภาคใต้ เช่น ตรัง นิยมปลูกเพื่อใช้ในการจัดสวน หรือนำมาทอทำฟาก พื้นเพดาน และ ผาบ้าน ส่วนไม้ทอง ผิวออกเหลืองทองเป็นไผ่ที่นำเข้ามาจากประเทศ มาเลเซีย มักปลูกเป็นไม้ประดับ

13. **สกุลไผ่ขน (Phyllostochys)** เป็นไผ่ที่เจริญเติบโตได้ดีในเขต ออบอุ่น ส่วนใหญ่นำเข้าจากประเทศจีนหรือไต้หวัน ซึ่งเป็นประเทศที่มีการ ใช้ประโยชน์ไผ่ในสกุลนี้มาก เช่น ไผ่โมไซ ไผ่ดำ มากินอย คาดว่าในป่า ธรรมชาติของประเทศไทยก็มีไผ่ในสกุลนี้เช่นกัน

14. **สกุลไม้เครือวัลย์ (Melocolomus)** มีขนาดเล็กถึงกลาง เป็น ไม้พาดเลื้อย ลักษณะข้อบวม มีทู่กาบขนาดใหญ่ สีม่วงแดง ผลมีขนาด ใหญ่ พบได้ตามที่สูงในภาคเหนือ ภาคอีสาน และภาคตะวันตก ยังไม่พบ การใช้ประโยชน์ที่เด่นชัดในประเทศไทยมี 1 ชนิด ได้แก่ ไม้เครือวัลย์

15. **สกุลไผ่บงเลื้อย (Teinostochyrum)** มีขนาดเล็กถึงกลาง กอ ค่อนข้างแน่น มีลักษณะเป็นลำพาดเลื้อย ปล้องยาว พบตามป่าดิบเขาใน พื้นที่สูง ในประเทศไทยมี 2 ชนิด ได้แก่ ไผ่บงเลื้อย และไผ่เอี้ยะเครือ

16. **สกุลไผ่นายเต็ม (Temochloo)** เป็นไผ่ที่พบใหม่ใน ประเทศไทยเมื่อ พ.ศ. 2543 ชื่อสกุลไผ่นายเต็ม ตั้งเพื่อเป็นเกียรติแก่ ศ.ดร.เต็ม สมิติพันธ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านพรรณไม้ของประเทศไทย ลำต้นมี ขนาดเล็กพาดเลื้อยไปตามหน้าผาหินปูน มีเพียงชนิดเดียวในสกุล ถือเป็น ไม้หายาก และเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์

อ้างอิง : สนใจข้อมูลเพิ่มเติม สอบถามนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญด้านไผ่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรารุณ สังข์แก้ว ภาควิชาชีววิทยาป่าไม้ คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โทร. 0 2579 0176 ต่อ 506 นายสมภท บัญเสริมสุข สำนักวิจัยและพัฒนาการป่าไม้ กรมป่าไม้ โทร. 08 1870 2738

ขอย้ำอีกครั้งนะครับว่าน่าเสียดายถ้าท่านไม่ได้ไปเยือนสถานที่แห่งนี้ สถานศึกษาควรเร่งจัดทำโครงการพาไป ศึกษาหาความรู้ พ่อแม่ผู้ปกครองควรพาลูกหลานไปสัมผัสบรรยากาศและการเรียนรู้ ถ้าไม่ไปเสียดายจริงๆ ครับ

รู้จัก GAP ฟาร์มสัตว์น้ำ

มาตรฐานการปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี

เพื่อนแห่งประเทศไทยฉบับที่แล้ว คือฉบับที่ 2 ของปี 2557 ได้นำเสนอเรื่อง จีเอพี ด้านพืชยังเหลืออีก 2 ด้าน คือ สำหรับสัตว์น้ำและฟาร์มปศุสัตว์ สำหรับฉบับนี้จะได้นำมาเสนอเรื่อง จีเอพี สำหรับฟาร์มสัตว์น้ำ ดังนี้

GAP กรมประมง มาตรฐานการปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี

มาตรฐานการปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี กรมประมง หรือ GAP กรมประมงตามระบียบกรมประมงว่าด้วยการออกใบรับรองการปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี สำหรับการผลิตสัตว์น้ำ พ.ศ. 2553 ประกอบด้วย

1. มาตรฐานการปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี สำหรับฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำ
2. มาตรฐานการปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี สำหรับฟาร์มเพาะพันธุ์และอนุบาลสัตว์น้ำ

ฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำ

1. สถานที่

สถานที่ที่เป็นปัจจัยสำคัญที่เกษตรกรต้องพิจารณาเลือกพื้นที่ที่มีความเหมาะสมต่อการเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อให้การจัดการเลี้ยงมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ต้องเป็นพื้นที่ที่เกษตรกรมีสิทธิ์ หรือพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจกรรมเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ แบ่งออกเป็น

1.1 บ่อเลี้ยง

- 1) มีการขึ้นทะเบียนฟาร์มอย่างถูกต้อง
- 2) ใกล้แหล่งน้ำสะอาด ห่างจากแหล่งกำเนิดมลพิษ และมีระบบการถ่ายเทน้ำที่ดี

3) มีการคมนาคมสะดวก และมีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน

1.2 กระชัง

- 1) มีการขึ้นทะเบียนฟาร์มอย่างถูกต้อง
- 2) ควรอยู่ในแหล่งที่มีคุณภาพน้ำที่เหมาะสมต่อการเลี้ยงสัตว์น้ำ ห่างจากแหล่งกำเนิดมลพิษ
- 3) การคมนาคมสะดวก และมีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน
- 4) อยู่ในบริเวณที่ได้รับอนุญาต
- 5) ไม่ปิดกั้นการไหลของน้ำ

2. การจัดการทั่วไป

การจัดการฟาร์มที่ดี จะช่วยลดปัญหาการเลี้ยง
รายวันให้น้อยลง และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

2.1 บ่อเลี้ยง

1) ปฏิบัติตามคู่มือการเลี้ยงสัตว์น้ำของ
กรมประมง หรือวิธีการอื่นที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ

2) น้ำทิ้งจากบ่อเลี้ยงต้องมีค่าไม่เกิน
ค่ามาตรฐานน้ำทิ้งจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของ
กรมประมง

3) การเลี้ยงต้องดำเนินการอย่างถูก
สุขลักษณะ

2.2 กระชัง

1) ปฏิบัติการตามคู่มือการเลี้ยงสัตว์น้ำ
ในกระชังของกรมประมง หรือวิธีการอื่นที่ถูกต้องตาม
หลักวิชาการ

2) มีผลที่แหล่งที่ตั้งและแผนผังการวาง
กระชัง

3) การเลี้ยงต้องดำเนินการอย่างถูก
สุขลักษณะ

4) จำนวนกระชังต้องไม่เกินศักยภาพการ
รองรับของแหล่งน้ำ

3. ปัจจัยการผลิต

3.1 ต้องใช้ปัจจัยการผลิต เช่น อาหาร
อาหารเสริม วิตามิน ฯลฯ ที่ขึ้นทะเบียนกับทางราชการ
(ในกรณีที่กำหนดให้ปัจจัยการผลิตนั้นต้องขึ้นทะเบียน)
และไม่หมดอายุ

3.2 ปัจจัยการผลิตต้องปลอดจากการปนเปื้อน
ของยาและสารต้องห้ามในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตาม
ประกาศทางราชการ

3.3 การผลิตอาหารสำหรับสัตว์น้ำต้องมี
กระบวนการที่ถูกสุขลักษณะและปลอดภัยต่อสัตว์น้ำ
และผู้บริโภค

3.4 มีการจัดเก็บปัจจัยการผลิตอย่างถูก
สุขลักษณะ

4. การจัดการดูแลสุขภาพสัตว์น้ำ

เมื่อเกิดปัญหาการติดเชื้อในสัตว์น้ำเกษตรกร
ควรเข้าใจวิธีการแพร่ระบาด และพยายามตัดวงจรหรือ
จัดการเพื่อลดความรุนแรงของโรค

4.1 บ่อเลี้ยง

1) มีการเตรียมบ่อและอุปกรณ์อย่างถูก
วิธีเพื่อป้องกันโรคที่จะเกิดกับสัตว์น้ำ

2) เมื่อสัตว์น้ำมีอาการผิดปกติ ไม่ควรใช้
ยาและสารเคมีทันที ควรพิจารณาด้านการจัดการ
เช่น การเปลี่ยนถ่ายน้ำ เพิ่มอากาศก่อนใช้ยาและ
สารเคมี

3) ในกรณีที่สัตว์น้ำป่วย จำเป็นต้องใช้ยา
และสารเคมีที่ขึ้นทะเบียนถูกต้องและปฏิบัติตามฉลาก
อย่างเคร่งครัด

4) ไม่ใช้ยาและสารเคมีต้องห้ามตาม
ประกาศทางราชการ

5) เมื่อสัตว์น้ำป่วยหรือมีการระบาดของ
โรค ต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ มีวิธีการจัดการซาก
และน้ำทิ้งที่เหมาะสม

4.2 กระชัง

1) มีการเตรียมและวางกระชังอย่างถูกต้องเหมาะสมเพื่อป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมและโรคระบาด

2) มีการเฝ้าระวังและดูแลและสุขภาพสัตว์น้ำที่เลี้ยงอย่างสม่ำเสมอ เมื่อสัตว์น้ำมีอาการผิดปกติให้รีบดำเนินการแก้ไขอย่างเหมาะสม

3) ในกรณีที่มีสัตว์น้ำป่วย จำเป็นต้องใช้ยาและสารเคมีที่ขึ้นทะเบียนถูกต้องและปฏิบัติตามฉลากอย่างเคร่งครัด

4) ทำความสะอาดกระชังอุปกรณ์เป็นระยะ ๆ ตลอดการเลี้ยง

5) ไม่ใช้ยาและสารเคมีต้องห้ามตามประกาศทางราชการ

6) เมื่อสัตว์น้ำป่วยหรือมีการระบาดของโรค ต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ และมีวิธีการจัดการซากและน้ำทิ้งที่เหมาะสม

5. สุขลักษณะของฟาร์ม

เกษตรกรต้องให้ความสำคัญในการจัดการสุขอนามัยฟาร์ม เพื่อป้องกันการปนเปื้อนเชื้อจากขยะสิ่งปฏิกูล หรือสิ่งขับถ่าย ที่อาจปนเปื้อนลงสู่บ่อเลี้ยงได้ โดยมีรายละเอียดตามข้อกำหนด ดังนี้

5.1 บ่อเลี้ยง

1) มีการจัดการระบบน้ำทิ้งเหมาะสม น้ำทิ้งจากบ้านเรือนต้องแยกจากระบบการเลี้ยง

2) ห้องสุขาแยกเป็นสัดส่วน ห่างจากบ่อเลี้ยง และมีระบบจัดการของเสียอย่างถูกสุขลักษณะ

3) จัดอุปกรณ์ เครื่องมือ รวมทั้งปัจจัยการผลิตต่างๆ ในบริเวณฟาร์มให้เป็นระเบียบ สะอาดถูกสุขลักษณะเสมอ

4) มีระบบการจัดเก็บขยะที่ดี เช่น ถังขยะ มีฝาปิดที่มิดชิด เพื่อป้องกันแมลงวัน หนู แมลงสาบ และการค้ำยเชื้อของสัตว์เลี้ยง

5.2 กระชัง

1) มีห้องสุขาที่ถูกสุขลักษณะ

2) ไม่ทิ้งขยะหรือสิ่งปฏิกูลในบริเวณกระชังเลี้ยงสัตว์น้ำ ควรนำไปทิ้ง/ทำลายอย่างถูกต้อง

3) ทำความสะอาดกระชัง อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้ต่างๆ ให้สะอาดจัดให้เป็นระเบียบอยู่เสมอ

6. การเก็บเกี่ยวและการขนส่ง

การจับและการขนส่งที่ดีจะช่วยให้สัตว์น้ำอยู่ในสภาพที่ดี มีคุณภาพ สะอาด ปลอดภัย

1) วางแผนเก็บเกี่ยวผลผลิตถูกต้องตามความต้องการของตลาดและมีหนังสือกำกับการจำหน่ายสัตว์น้ำและลูกพันธุ์สัตว์น้ำ

2) มีการจัดการและดูแลรักษาสัตว์น้ำอย่างถูกสุขลักษณะระหว่างการเก็บเกี่ยวและการขนส่ง เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพและปลอดภัยต่อผู้บริโภค

3) ผลผลิตสัตว์น้ำที่เก็บเกี่ยวต้องไม่มียา หรือสารเคมีตกค้างเกินมาตรฐานกำหนด

7. การเก็บข้อมูล

มีบันทึกข้อมูล สำคัญต่อการตรวจสอบย้อนกลับ และการปฏิบัติของฟาร์มให้เป็นไปตามแนวทางที่ดี บันทึกต่างๆ เช่น การจัดเลี้ยง การให้อาหาร การใช้ยาและสารเคมีอย่างสม่ำเสมอ และบันทึกข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน

ฟาร์มเพาะพันธุ์และอนุบาลสัตว์น้ำ

1. สถานที่

ข้อกำหนดสถานที่มีความสำคัญสำหรับฟาร์มเพาะพันธุ์และอนุบาล เช่นเดียวกับฟาร์มเลี้ยง

- 1) มีการขึ้นทะเบียนฟาร์มอย่างถูกต้อง
- 2) อยู่ใกล้แหล่งน้ำที่สะอาด และมีระบบการถ่ายเทน้ำที่ดี
- 3) มีการคมนาคมสะดวกและมีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน

2. การจัดการทั่วไป

การจัดการโรงเพาะฟักและอนุบาลที่ดีจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ป้องกันปัญหาน้ำเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีรายละเอียดตามข้อกำหนด ดังนี้

- 1) ปฏิบัติการเพาะพันธุ์และอนุบาลตามคู่มือการเพาะพันธุ์สัตว์น้ำของกรมประมง หรือวิธีการอื่นที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ

- 2) มีแผนที่แสดงแหล่งตั้งแต่แผนผังของฟาร์ม
- 3) น้ำทิ้งจากบ่อเพาะพันธุ์และอนุบาล ต้องมีค่าไม่เกินค่ามาตรฐานน้ำทิ้งจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของกรมประมง
- 4) การเพาะพันธุ์และการอนุบาลต้องดำเนินการอย่างถูกสุขลักษณะ

3. ปัจจัยการผลิต

- 1) ต้องใช้ปัจจัยการผลิต เช่น อาหาร อาหารเสริม วิตามิน ฯลฯ ที่ขึ้นทะเบียนกับทางราชการ (ในกรณีที่กำหนดให้ปัจจัยการผลิตนั้นต้องขึ้นทะเบียน) และไม่หมดอายุ
- 2) ปัจจัยการผลิตต้องปลอดจากการปนเปื้อนของยา และสารต้องห้ามในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามประกาศทางราชการ
- 3) การผลิตอาหารต้องมีกระบวนการที่ถูกสุขลักษณะและปลอดภัยต่อสัตว์น้ำและผู้บริโภค
- 4) มีการจัดเก็บปัจจัยการผลิตอย่างถูกสุขลักษณะ

4. การจัดการดูแลสุขภาพสัตว์น้ำ

การดูแลสุขภาพปลุกสัตว์น้ำจะช่วยลดความเครียดของลูกพันธุ์สัตว์น้ำ ทำให้สัตว์น้ำเจริญเติบโตปกติมีอัตราการรอดสูง รายละเอียดตามข้อกำหนด มีดังนี้

- 1) เตรียมบ่อ กระชัง และอุปกรณ์ที่ใช้อย่างถูกวิธีเพื่อป้องกันโรคที่จะเกิดกับสัตว์น้ำ
- 2) ฝ้าระวังและดูแลสุขภาพสัตว์น้ำอย่างสม่ำเสมอ เมื่อสัตว์น้ำมีอาการผิดปกติ หรือป่วยควรพิจารณาด้านการจัดการ เช่น การเปลี่ยนถ่ายน้ำตามความเหมาะสม และ/หรือเพิ่มออกซิเจนก่อนการให้อาหารและสารเคมี
- 3) ในกรณีที่จำเป็นต้องให้อาหารและสารเคมี ให้ให้อาหารและสารเคมีที่ขึ้นทะเบียนถูกต้อง และปฏิบัติตามฉลากอย่างเคร่งครัด

4) ไม่ใช้ยาและสารเคมีต้องห้ามตามประกาศทางราชการ

5) เมื่อสัตว์น้ำป่วยหรือมีการระบาดของโรค ต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ และมีวิธีการจัดการซากและน้ำทิ้งที่เหมาะสม

5. สุขลักษณะฟาร์ม

เกษตรกรต้องให้ความสำคัญการจัดการสุขอนามัยฟาร์มเพาะพันธุ์และอนุบาล เพื่อป้องกันการปนเปื้อนต่างๆในระบบเพาะฟักและอนุบาลตามข้อกำหนด มีดังนี้

1) จัดการระบบน้ำทิ้งเหมาะสม น้ำทิ้งจากบ้านเรือนต้องแยกจากระบบการเลี้ยง

2) ห้องสุขาแยกเป็นสัดส่วน ห่างจากบ่อเพาะพันธุ์และอนุบาล และมีระบบจัดการของเสียอย่างถูกสุขลักษณะ

3) จัดอุปกรณ์ เครื่องมือ รวมทั้งปัจจัยการผลิตต่างๆ ในบริเวณฟาร์มให้เป็นระเบียบ สะอาดถูกสุขลักษณะเสมอ

4) มีระบบการจัดเก็บขยะที่ดี เช่น ดังขยะมีฝาปิดมิดชิด เพื่อป้องกันแมลงวัน หนู แมลงสาบและการค้ำยเชื้อของสัตว์เลี้ยง

6. การเก็บเกี่ยวและการขนส่ง

1) วางแผนเก็บเกี่ยวผลผลิตถูกต้องตามความต้องการของตลาด และมีหนังสือกำกับการจำหน่ายลูกพันธุ์สัตว์น้ำ

2) มีการจัดการที่ดีระหว่างการขนส่งลูกพันธุ์สัตว์น้ำ

3) ผลผลิตสัตว์น้ำที่เก็บเกี่ยวต้องไม่มียาหรือสารเคมีตกค้างเกินมาตรฐานที่กรมประมงกำหนด

7. การเก็บข้อมูล

มีบันทึกข้อมูล สำคัญสำหรับฟาร์มเพาะพันธุ์และอนุบาล เช่น การเตรียมน้ำ การเจริญเติบโต การให้อาหาร คุณภาพน้ำ การตรวจสุขภาพ การใช้ยาและสารเคมีอย่างสม่ำเสมอ และบันทึกข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน

มาตรฐานสินค้าเกษตร หรือมาตรฐาน มกษ. ต่างๆ เป็นมาตรฐานแห่งชาติ พัฒนาโดยสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) กำหนดให้เป็นมาตรฐานทั่วไป ตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551 เพื่อส่งเสริมสินค้าเกษตรให้ได้คุณภาพมาตรฐานและปลอดภัย โดยข้อกำหนดในมาตรฐานใช้เป็นกรอบแนวทางการปฏิบัติของเกษตรกร ตั้งแต่กระบวนการผลิต การเก็บเกี่ยว จนถึงการเตรียมการขนส่งออกจากฟาร์ม หรือการดูแลขนส่งจนฟาร์มเลี้ยงสำหรับที่เป็นฟาร์มเพาะและอนุบาลลูกพันธุ์

มาตรฐานสินค้าเกษตร GAP มกษ. 7401-2552 การปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดีสำหรับฟาร์มเลี้ยงกุ้งทะเล ศูนย์พัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (ศรฟ.) ได้เปิดให้การรับรองมาตรฐาน การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดีสำหรับฟาร์มเลี้ยงกุ้งทะเล ที่ให้ความสำคัญสำหรับระบบการเลี้ยง ที่มีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ผลผลิตมีคุณภาพและปลอดภัยต่อผู้บริโภค และเพื่อการสร้างความเชื่อมั่นว่าตลอดทั้งกระบวนการผลิตกุ้งทะเลจากฟาร์มเป็นไปอย่างมีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม สังคมและชุมชนตลอดจนมีการเพาะเลี้ยงที่คำนึงถึงสวัสดิภาพสัตว์เลี้ยง สามารถตามสอบข้อมูลย้อนกลับได้อย่างมี

ประสิทธิภาพประการสำคัญ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่เป็นสากล และผลผลิตเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคในตลาดโลก

1. สถานที่และการขึ้นทะเบียนฟาร์ม

การเลี้ยงกุ้งทะเลตามมาตรฐาน GAP ควรอยู่ในสถานที่ที่เหมาะสม เพื่อให้การดำเนินกิจการมีประสิทธิภาพและยั่งยืน นอกจากนี้ เกษตรกรหรือผู้ประกอบการต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ รายละเอียดตามข้อกำหนด มีดังนี้

1. ไม่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เสี่ยงต่อการปนเปื้อน ที่จะมีผลต่อสุขภาพกุ้ง และความปลอดภัยต่อ ผู้บริโภค

2. อยู่ใกล้แหล่งน้ำที่มีคุณภาพเหมาะกับการเลี้ยงกุ้ง ออกซิเจนที่ละลายในน้ำมีค่าไม่น้อยกว่า 5 มิลลิกรัมต่อลิตร ความเป็นกรด-เบส (pH) มีค่าระหว่าง 7.0-8.3 ความเค็ม มีค่าระหว่าง 0.5-35 มิลลิกรัมต่อลิตร

3. มีการคมนาคมสะดวกทั้งภายนอกและภายในฟาร์ม เพื่อให้สะดวกในการปฏิบัติงาน และขนส่งผลผลิตได้อย่างรวดเร็ว

4. ฟาร์มต้องขึ้นทะเบียนกับกรมประมง

5. มีเอกสารสิทธิ์ หรือเอกสารแสดงการใช้สิทธิ์

6. ฟาร์มต้องอยู่นอกเขตพื้นที่ป่าชายเลน และหรือพื้นที่ชุ่มน้ำตามกฎหมาย

7. ฟาร์มต้องไม่อยู่ในเขตพื้นที่ต้องห้าม

2. การจัดการฟาร์ม

การจัดการที่ดี เป็นแนวทางมุ่งสู่การประกอบการอย่างยั่งยืน และมีประสิทธิภาพ หากเกิดปัญหา ก็จะสามารถป้องกันและบรรเทาความเสียหายได้ง่าย และกุ้งที่เลี้ยงมีการดำรงชีวิตดี (Animal Welfare) รายละเอียดตามข้อกำหนด ดังนี้

1) มีคู่มือการจัดการฟาร์มที่ดี และดำเนินการตามที่ระบุไว้ในคู่มือ

2) ตรวจสอบคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำใช้เลี้ยงกุ้งตามระยะเวลาที่ระบุไว้ในคู่มือ

3) พักและหรือปรับปรุงบ่อ ก่อนเลี้ยงกุ้งรุ่นใหม่

4) ปล่อยลูกกุ้งลงเลี้ยงในความหนาแน่นที่เหมาะสม

5) มีบันทึกหรือใบรองหรือใบแจ้งผลการตรวจสอบสุขภาพลูกกุ้ง

6) มีการกรองน้ำที่เติมลงในบ่อ เพื่อป้องกันสัตว์น้ำอื่น ๆ จากภายนอกฟาร์มเข้าสู่ฟาร์ม

7) มีเครื่องเติมอากาศ หรือมีระบบการให้อากาศในน้ำอย่างเหมาะสม

8) ใช้อาหารสำเร็จรูปที่ขึ้นทะเบียน มีคุณภาพดีและยังไม่หมดอายุ ในกรณีที่ผลิตอาหารสำเร็จรูปใช้เองต้องแสดงรายการวัตถุดิบ และไม่ใช้ส่วนผสมที่ห้ามใช้ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

9) มีวิธีการจัดการให้อาหารอย่างมีประสิทธิภาพในปริมาณที่พอเหมาะกับความต้องการของกุ้ง

10) ให้เก็บอาหารกุ้งในสถานที่ที่ปลอดภัย ป้องกันการปนเปื้อนและรักษาคุณภาพของอาหารกุ้ง

11) ตรวจสอบวิเคราะห์คุณภาพน้ำในบ่อเลี้ยงกุ้ง อย่างสม่ำเสมอ

12) มีการป้องกันศัตรูและพาหะนำโรคกุ้งเข้า บ่อทั้งระหว่างการเตรียมบ่อ เตรียมน้ำ และระหว่างการเลี้ยง

13) ตรวจสอบสุขภาพกุ้งในบ่ออย่างสม่ำเสมอ

14) ต้องวินิจฉัยโรค วิเคราะห์สาเหตุ และ แก้ไข กรณีที่กุ้งแสดงอาการป่วย

15) ต้องมีมาตรการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคกุ้งอย่างมีประสิทธิภาพ

16) กรณีเกิดโรคระบาดกุ้ง ให้แจ้งหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่โดยเร็ว

3. การใช้ยาสัตว์ สารเคมี วัตถุอันตราย และผลิตภัณฑ์จุลินทรีย์ที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์น้ำ

การเลี้ยงกุ้งทะเลตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี GAP ให้ความสำคัญต่อความปลอดภัยด้านอาหารต่อผู้บริโภค ดังนั้น การใช้ยาและสารเคมีต้องเป็นไปอย่างถูกต้องหลักวิชาการ ดังนี้

1) ยาสัตว์ สารเคมี วัตถุอันตราย และผลิตภัณฑ์จุลินทรีย์ที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์น้ำ ต้องขึ้น

ทะเบียนกับหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ และใช้อย่างถูกต้อง รวมทั้งห้ามใช้ยาสัตว์ สารเคมี วัตถุอันตราย และผลิตภัณฑ์จุลินทรีย์ที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์น้ำที่ต้องห้ามตามกฎหมาย

2) กรณีที่จำเป็นต้องใช้ยาสัตว์ หรือสารเคมี ก่อนการเก็บเกี่ยว ต้องมีระยะหยุดการใช้ยาสัตว์ หรือใช้สารเคมีตามที่ระบุไว้ในฉลาก

3) เก็บยาสัตว์ สารเคมี วัตถุอันตราย และผลิตภัณฑ์จุลินทรีย์ที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์น้ำ ในสภาพที่ป้องกันการเสื่อมสภาพและการเกิดอันตราย

4. การจัดการน้ำทิ้งและดินเลน

ข้อกำหนดนี้สำหรับเป็นเครื่องมือช่วยลดผลกระทบจากการเพาะเลี้ยงกุ้ง เนื่องจากการถ่ายน้ำทิ้งและดินเลนออกสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ จะก่อผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะความเสื่อมโทรมต่อแหล่งน้ำใช้ของฟาร์ม และสภาพแวดล้อม รายละเอียดสำหรับข้อกำหนด มีดังนี้

1) น้ำทิ้งต้องมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมาย

2) ต้องบำบัดหรือควบคุมคุณภาพน้ำก่อนปล่อยออกจากฟาร์ม

3) มีระบบป้องกันน้ำเค็มจากบ่อเลี้ยงแพร่ลงสู่พื้นที่ในเขตน้ำจืด เพื่อป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

4) ไม่ทิ้งหรือปล่อยเลยออกสู่สาธารณะหรือที่ไม่ได้รับอนุญาต

5. พลังงานและน้ำมันเชื้อเพลิง

ฟาร์มเลี้ยงกุ้งทะเลต้องคำนึงถึงการประหยัดและอนุรักษ์พลังงาน และไม่สร้างมลพิษ และ/หรือมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจากน้ำมันรั่วไหล โดย

1) มีสถานที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่นเป็นสัดส่วนและปลอดภัย

2) เครื่องจักรกลที่ใช้ภายในฟาร์มอยู่ในสภาพดี ไม่มีน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่นรั่วไหลลงสู่แหล่งน้ำ

3) ทิ้งน้ำมันหล่อลื่นในภาชนะรองรับ และกำจัดอย่างถูกวิธี

4) มีระบบไฟฟ้าที่ปลอดภัยภายในฟาร์ม

5) มีการประหยัดพลังงาน และ/หรือการใช้พลังงานทดแทน

6. สุขอนามัยในฟาร์ม

การเลี้ยงกุ้งทะเลต้องให้ความสำคัญหลัก สุขอนามัย เพื่อไม่ให้กุ้งที่เลี้ยงเกิดการปนเปื้อนจาก จุลินทรีย์ที่ก่อโรคต่อผู้บริโภค

1) ต้องแยกเก็บขยะ สิ่งปฏิกูล ภาชนะบรรจุ ยาสัตว์ วัสดุอันตราย เป็นสัดส่วนเพื่อป้องกันการปนเปื้อน

2) เก็บ-รักษาปัจจัยการผลิต วัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในลักษณะที่ดี ไม่ให้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของ สัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค

3) ห้องน้ำและห้องสุชาต้องถูกสุขลักษณะมีการป้องกันการปนเปื้อนลงสู่บ่อเลี้ยง คลองส่งน้ำและหรือแหล่งน้ำ

4) ห้ามใช้มูลสัตว์ในการเลี้ยงกุ้ง

5) ไม่ปล่อยสัตว์เลี้ยงเข้าไปในบริเวณบ่อเลี้ยงกุ้ง

7. การเก็บเกี่ยว และการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยวก่อนการจำหน่าย

วิธีการจับกุ้งที่ดีสามารถรักษาคุณภาพ และความสดของกุ้ง รวมถึงการขนส่งที่ดีก็จะช่วยเสริมการรักษาคุณภาพกุ้ง โดยมีรายละเอียดตามข้อกำหนด ดังนี้

1) ไม่ใช้สารต้องห้ามในระหว่างการเก็บเกี่ยว

2) หากมีการใช้สารเคมีต้องใช้อย่างถูกต้องในปริมาณเหมาะสม

3) เลือกผู้รับซื้อที่ได้รับการรับรองมาตรฐานด้านสุขลักษณะการดูแลรักษาสัตว์น้ำหลังการจับและการขนส่ง หรือมีการขึ้นทะเบียนผู้ซื้อกับกรมประมง

4) มีการเก็บเกี่ยวอย่างถูกสุขลักษณะ สามารถป้องกันการปนเปื้อน

8. แรงงานและสวัสดิการ

ฟาร์มต้องมีการจัดการด้านแรงงานให้ถูกต้องตามกฎหมาย โดยมีรายละเอียดตามข้อกำหนด ดังนี้

1) จ้างแรงงานที่ถูกต้องตามกฎหมาย

2) จ่ายค่าจ้างแรงงานถูกต้องตามกฎหมาย

3) จัดสวัสดิการแก่ผู้ใช้แรงงานอย่างเหมาะสม

4) จัดเตรียมอุปกรณ์การทำงานเพื่อความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน

5) มีการอบรมคนงานเกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน

9. ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

ความรับผิดชอบต่อสังคมถือเป็นหน้าที่เพื่อขจัดความขัดแย้งกับชุมชนท้องถิ่น เพื่อเป็นการสร้างประโยชน์แก่สาธารณะ และเป็นแนวทางการแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์กับกลุ่ม/ชมรม/สมาคมที่มีอาชีพเดียวกัน โดยมีรายละเอียดตามข้อกำหนด ดังนี้

1) ที่ตั้งฟาร์มต้องไม่กีดขวางทางสัญจรดั้งเดิมก่อนตั้งฟาร์ม และหรือการดำรงชีวิตหรือกิจกรรมของคนในท้องถิ่น

2) มีกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างฟาร์มกับชุมชน

3) เข้าเป็นสมาชิกและเข้าร่วมกิจกรรมองค์กร

ผู้ประกอบการฟาร์มเลี้ยงกุ้ง หรือที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ
4) เข้าร่วมประชุมหรือสัมมนา หรือรับการฝึกอบรมทางวิชาการ ที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงกุ้งที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การรักษาสุขภาพและสวัสดิภาพสัตว์ และความปลอดภัยของอาหาร

1) เอกสารกำกับกับการจำหน่ายลูกพันธุ์สัตว์น้ำ และเอกสารกำกับกับการจำหน่ายสัตว์น้ำให้ตรวจสอบได้

2) มีการบันทึกข้อมูลดังนี้

2.1 การใช้ยาสัตว์ สารเคมี วัตถุอันตราย และผลิตภัณฑ์จุลินทรีย์ที่ใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

2.2 การใช้สารเคมีในระหว่างการเก็บเกี่ยว

3) มีการบันทึกและเก็บข้อมูลที่จำเป็นอื่นๆ ให้ตรวจสอบได้

10. การบันทึกข้อมูล

บันทึกข้อมูล สำคัญต่อระบบการตรวจสอบย้อนกลับ และเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขการเลี้ยงกุ้งทะเลในรอบต่อไป ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น มาตรฐานระบุข้อกำหนดสำหรับการบันทึกข้อมูล เป็นข้อที่ต้องปฏิบัติ และต้องมีเอกสารและบันทึกสำคัญที่แสดงถึงการปฏิบัติที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ดังนี้

ติดตามฟังรายการไทยเซ็นทรัลเคมีร์กาเกษตรกร
ทุกวันจันทร์-ศุกร์ เวลา 06.30-07.00 น.
และ **รายการกิดบัวหนองคู**
ทุกวันจันทร์-ศุกร์ เวลา 07.30-07.55 น. ทางสถานีวิทยุมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ AM 4 ทุ่ง
กรุงเทพฯ 1107 เชียงใหม่ 612 ขอนแก่น 1314 และสงขลา 1269 kHz

ภาษาเกษตรประจำฉบับ

ใบต่างเหรียญ

โดย... ทิตบัวณ บางปلام้า

ภาษาเกษตรฉบับนี้เสนอคำว่า ใบต่างเหรียญ ใบต่างเหรียญเป็นวัชพืชชนิดหนึ่งที่กำลังจะเป็นพระเอกแทนที่จะเป็นผู้ร้ายอย่างที่ผ่านมา เพราะปัจจุบันมีการแนะนำให้ใช้ใบต่างเหรียญมาปลูกแทนการปูสนามหญ้า เพราะใบต่างเหรียญจะเจริญเติบโตต้นเลื้อยราบไปกับพื้นดินจนประสานกันแน่น เหมือนพรมที่ปูไปกับพื้นมีดอกเป็นรูปดาวห้าแฉกสีขาว

ต้นใบต่างเหรียญทนต่อการเหยียบย่ำ ไม่ชอกช้ำ ไม่ต้องเปลี่ยนน้ำมันตัดหญ้าเหมือนการปลูกหญ้านวลน้อย หรือหญ้ามาเลเซีย ประหยัดน้ำมันช่วยลดภาวะโลกร้อนและยังคงได้สีเขียวของต้นใบต่างเหรียญ ช่วยดูดซับความรื้อนสร้างความเขียวขจีให้แผ่นดิน

เห็นไหมครับจากผู้ร้ายกลายเป็นพระเอก จากวัชพืชกลายเป็นพืชที่ใครๆ เริ่มถามหาเพื่อนำไปปลูก ที่ผ่านมาก็ใครๆ ที่ไม่รู้จักคิดว่าใบต่างเหรียญเป็นวัชพืชที่ขึ้นแซมจึงถูกกำจัดทิ้งอย่างน่าเสียดาย

ไขปัญหา

การเกษตรประจำฉบับ

ฉบับนี้ท่านถามมาว่า **ต้องฉีดยาเพลี้ยอ่อน** มะละกอเดือนละกี่ครั้งจึงจะได้ผล ก่อนอื่นต้องอธิบายก่อนว่าเพลี้ยอ่อนมาเกี่ยวข้องกับมะละกอเพลี้ยอ่อนเป็นแมลงพาหะนำโรคใบด่างวงแหวนมะละกอ ซึ่งมีสาเหตุมาจากเชื้อไวรัส (PRV) การป้องกัน

ผศ. อติศักดิ์ บัววนภิชยาพันธุ์

กำจัดโรคนี้จึงทำได้โดยกำจัดมะละกอที่เป็นโรค เพื่อไม่ให้มีแหล่งแพร่ระบาด ไม่ปลูกพืชตระกูลแตงที่เป็นแหล่งอาศัยโรคร่วมกับมะละกอ และกำจัดเพลี้ยอ่อนซึ่งเป็นแมลงพาหะ เราจึงควรสำรวจแหล่งอาศัยโรค และเพลี้ยอ่อน จะฉีดดีห่างอย่างไรก็ขึ้นอยู่กับสารเคมีที่ใช้ว่ามีฤทธิ์อยู่กี่วัน เช่น ถ้ามีฤทธิ์อยู่ 7 วัน หลัง 7 วันก็ควรดูว่ามีเพลี้ยอ่อนมาระบาดอีกหรือไม่ ถ้ายังมีอยู่ก็ต้องลงมือปราบทันที

อีกคำถามหนึ่งคือ **อยากทราบว่าตอนกิ่งมะนาวไว้ จะตัดปลูกตอนไหน อย่างไร ใช้ปุ๋ยสูตรไหนในการปลูกมะนาว**

ก่อนอื่นขอย้ำก่อนว่าการปลูกมะนาวต้องเลือกต้นมะนาวที่ไม่เป็นโรคทริสเทซ่า ซึ่งเกิดจากเชื้อไวรัส เพราะโรคจะถ่ายทอดไปกับกิ่งตอน และรักษาภายหลังไม่ได้ การตอนกิ่งนั้นเมื่อตอนแรกรากจะออกมา มีสีขาวๆ อย่างเพิ่งตัด รอให้รากเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลแล้วแตกรากแขนงเสียก่อนจึงค่อยตัด และเมื่อตัดออกมาแล้ว นำมาปลูกในถุงหรือกระถาง โดยตัดแต่งกิ่งและใบที่มากเกินออกเสียบ้าง เพื่อลดการคายน้ำ เมื่อสังเกตเห็นมีการแตกกิ่งและใบใหม่แตกออกมา แสดงว่ารากจับดินแล้วก็พร้อมนำไปปลูกได้

ส่วนการใส่ปุ๋ยมะนาวนั้น เมื่อเตรียมดินปลูกมะนาวในเบื้องต้นควรใช้ปุ๋ยคอกหรือปุ๋ยหมักที่หมักได้ที่แล้วนำมาผสมคลุกเคล้ากับดินในหลุมปลูก และใช้ปุ๋ยสูตร 15-15-15 รองกันหลุมก่อน ในระยะแรกที่ต้องการเร่งการเจริญเติบโตของต้นและยังไม่ต้องการไถ้ผล ใส่ปุ๋ยสูตรตัวหน้าสูงก่อนเช่น 20-10-10 หรือใช้สูตรเสมอแล้วใช้สูตรไนโตรเจนเสริมก็ได้ เมื่อมะนาวต้นโตพร้อมที่จะให้ออกดอกติดผลแล้ว ใส่ปุ๋ยสูตร 12-24-12 เพื่อการออกดอก ถ้ามะนาวออกดอกติดผลแล้ว ถ้าต้นไม่สมบูรณ์ใส่ปุ๋ยสูตรเสมอในระยะมะนาวติดผลเล็ก ๆ อีกครั้งหนึ่ง

อีกคำตามคือ **อยากทราบวิธีกำจัดหอยเชอรี่ว่าทำอย่างไร** การกำจัดหอยเชอรี่ เมื่อพบไข่หอยเชอรี่ให้เก็บรวบรวมมาทำลายเสีย เป็นการลดจำนวนลงได้มาก ในการไถนาเข้านาหรือพื้นที่ควรใช้ตาข่ายพลาสติกหรือผ้ามุ้งกรองเสียก่อน เพื่อไม่ให้ไข่หอยและหอยตัวเล็ก ๆ เล็ดลอดเข้ามาในพื้นที่ สำหรับในพื้นที่หลังฤดูทำนาควรเลี้ยงเปิดไถ่ทุ่งก็จะช่วยกำจัดหอยเชอรี่ด้วย ในขณะเตรียมที่นาใช้วิธีล่อ

หอยโดยขุดแ่งไว้โดยใช้แหหรือมุ้งตาข่ายรองพื้นไว้ เมื่อหอยมาชุมนุมก็เก็บรวบรวมเอาไปใช้ประโยชน์ เช่น เลี้ยงเปิดหรือบดเลี้ยงปลาก็ได้ วิธีสุดท้ายคือการใช้สารกำจัดหอยเชอรี่ เช่น เมทลดีไฮด์ หรือกาซา หากมีความจำเป็นต้องใช้สารเคมีในการกำจัดควรใช้ด้วยความระมัดระวัง อ่านสลากอย่างละเอียดและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดเพื่อไม่ให้เกิดปัญหากระทบกับสิ่งแวดล้อม

กิดวัน ชนสุข

วิชัยบินเค่ง

ติดตามชมรายการกิดวันชนสุขยามเช้า

ทุกวันอาทิตย์ เวลา 05.00 - 05.30 น.

สถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทย

ข้าว-ข้าวโพด

ปุ๋ยเคมี
อะโกรเฟต
18-12-6

ปุ๋ยเคมี
อะโกรเฟต
16-12-8

สูตรปุ๋ย 16-12-8 หรือ 18-12-6
อัตรา 35-40 กก./ไร่
วิธีใช้ ใส่เมื่อต้นพืชมีอายุ 20-30 วันหรือรองพื้นก่อนปลูก

สูตรปุ๋ย 46-0-0
อัตรา 10-12 กก./ไร่
วิธีใช้ ใส่หลังจากไถปุ๋ยครั้งแรก 35-45 วัน

ปุ๋ยเคมีมาตรฐาน
ยูเรโอ
อะโกรเฟต
46-0-0

พืชไร่ ได้แก่ อ้อย มันสำปะหลัง

สูตรปุ๋ย 15-15-15 หัวข้าว-พรีเมียม
อัตรา 35-40 กก./ไร่
วิธีใช้ ใส่เมื่อพืชอายุ 1 เดือนเพื่อเร่งการเติบโต

ปุ๋ยเคมี
อะโกรเฟต
15-15-15

ปุ๋ยเคมี
อะโกรเฟต
13-13-21

สูตรปุ๋ย 13-13-21 หัวข้าว-พรีเมียม
อัตรา 30-40 กก./ไร่
วิธีใช้ ใส่เมื่อต้นพืชอายุ 2-3 เดือนหรือหลังกำจัดวัชพืช

ยางพารา

ปุ๋ยเคมี
อะโกรเฟต
18-4-5

ปุ๋ยเคมี
อะโกรเฟต
14-4-9

ปุ๋ยเคมี
อะโกรเฟต
15-7-18

สูตรปุ๋ย 16-8-4 อัตรา 60-190 กรัม/ต้นเมื่อต้นยางอายุต่ำกว่าสามปีครึ่ง
สูตรปุ๋ย 18-4-5 หรือ 14-4-9 อัตรา 400 กรัม/ต้นเมื่อต้นยางอายุ 3.5-5 ปี
สูตรปุ๋ย 15-7-18 อัตรา 500 กรัม/ต้นเมื่อต้นยางอายุ 5 ปีขึ้นไปหรือหลังเปิดกรีด

ไม้ผล ส้ม องุ่น ทูเรียน ลำไย มะม่วง

ปุ๋ยเคมี
อะโกรเฟต
15-15-15

สูตรปุ๋ย 15-15-15 หัวข้าว-พรีเมียม
อัตรา 1-2 กก./ต้นปี
วิธีใช้ ใส่เพื่อเร่งการเติบโตโดยทั่วไป

ปุ๋ยเคมี
อะโกรเฟต
8-24-24

สูตรปุ๋ย 8-24-24 หัวข้าว-พรีเมียม
อัตรา 1-2 กก./ต้นปี
วิธีใช้ ใส่เพื่อเร่งการออกดอก-ผล

ปุ๋ยเคมี
อะโกรเฟต
13-13-21

สูตรปุ๋ย 13-13-21 หัวข้าว-พรีเมียม
อัตรา 1-2 กก./ต้นปี
วิธีใช้ ใส่เพื่อเร่งผลและปรับปรุงคุณภาพผล

ปาล์มน้ำมัน

ปุ๋ยเคมี
อะโกรเฟต
15-15-15

สูตรปุ๋ย 15-15-15 หัวข้าว-พรีเมียม หรือ 12-9-21
อัตรา 2-5 กก./ต้นปี
วิธีใช้ ใส่ปีละ 2-3 ครั้ง
มากน้อยขึ้นกับอายุของต้นปาล์ม

ผักและไม้ดอก ไม้ประดับ

ปุ๋ยเคมี
อะโกรเฟต
12-9-21

สูตรปุ๋ย 15-15-15 หัวข้าว-รัสเซีย หรือ 16-16-16 หัวข้าว-รัสเซีย
อัตรา 30-50 กก./ไร่/ครั้ง
วิธีใช้ ครั้งแรกทว่านให้หัวแปลงหรือรองก้นหลุมก่อนปลูก ครั้งต่อไปทว่านให้หัวแปลงหรือห่างจากต้น 25-50 ซม. หลังจากครั้งแรก 15-30 วัน

ปุ๋ยเคมี
อะโกรเฟต
16-16-16

ปุ๋ยเคมี
อะโกรเฟต
15-15-15

ปุ๋ยเต็มสูตร

ผลผลิตเต็มร้อย

ปุ๋ยนา

N P K

ผลิตและจำหน่ายโดย

บริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน)

21/35-46 อาคารโกชวา 1 ชั้น 14-16 ถนนสาทรใต้ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพฯ

โทร 0-2639-8888 ต่อ 3314, 3321 แฟกซ์ 0-2639-8995 www.tcccthai.com อีเมลล์ : r_d@thaicentral.co.th